

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (1ο ΤΜΗΜΑ)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 5 Σεπτεμβρίου 2009, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (1ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια - Τσαρουχά και του Βουλευτή Μαγνησίας, κύριου Κωνσταντίνου Καρτάλη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων «Σχολικά Μαθήματα, Βιβλία και Διδακτική Μαθημάτων», «Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Καλές Τέχνες στο Σχολείο» που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα *Βουλή των Εφήβων*, ΙΔ΄ Σύνοδος 2008 – 2009.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδης Θεόδωρος (Νομός Σερρών), Αθανασόπουλος Γεώργιος (Β΄ Αθήνας), Αικατερινάκης Γεώργιος (Νομός Λέσβου), Αλεξίου Δημήτριος (Νομός Ιωαννίνων), Αναστασίου Ελένη (Γερμανία), Απέργης Χρήστος (Α΄ Αθήνας), Αργυροπούλου Μερóπη (Β΄ Αθήνας), Βακάλης Χρήστος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βιτωράκης Άγγελος (Νομός Χανίων), Βλάχμπης Ερρίκος (Νομός Σερρών), Γασάι Βλαδίμηρος (Νομός Κυκλάδων), Γεωργιάδη Αγγελική – Μαρία (Β΄ Αθήνας), Γεωργιάδης Αντώνιος (Νομός Δωδεκανήσου), Γιαννουλάκη Χρυσούλα (Νομός Σερρών), Γκοτζαμάνης Κωνσταντίνος (Γερμανία), Γλυνός Γεώργιος (Νομός Δωδεκανήσου), Γουργιώτης Ιωάννης (Νομός Λάρισας), Δαλακούρα Ελπίδα (Νομός Καβάλας), Δερέκη Μαριάνθη (Β΄ Αθήνας), Δολκίρας Φίλιππος (Νομός Καστοριάς), Ζήση Εριφύλη (Νομός Φλώρινας), Ηλιάδου Μάρθα (Β΄ Θεσσαλονίκης), Θανόπουλος Κωνσταντίνος (Νομός Αρκαδίας), Καλακίδα Αναστασία (Νομός Σερρών), Καλογερά Ευθυμία (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Καπούσκατζης Ευάγγελος (Επικρατείας (Δραστηριότητες)), Καραγκούνης Δημήτριος (Β΄ Αθήνας), Κλεινάκη Σοφία (Νομός Χανίων), Κόκκαλης Αλέξανδρος (Νομός Καρδίτσας), Κουταλίδου Ελένη (Γερμανία), Κουτλάγκας Κωνσταντίνος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Κριθαρίδης Μιχαήλ (Νομός Χαλκιδικής), Κριστολλάρη Βικτωρία (Α΄ Αθήνας), Κυριακίδου Αθηνά (Κύπρος), Λαπατσάνη Μαρία (Νομός Βοιωτίας), Λιτσάκη Χαρίκλεια (Νομός Χίου), Μαυρομάτης Ιωάννης (Νομός Σερρών), Μαραγκουδάκη Ελένη (Νομός Ηρακλείου) και Μητσόπουλος Σωτήριος (Νομός Πιερίας).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ.κ.: Μπαμπινιώτης Γεώργιος, Παντελής Αντώνιος, Θεοφανοπούλου – Κοντού Δήμητρα, Ηλίας Κατσούλης, Σωτήριος Γκλαβάς και Παπαπέτρου Βασιλική.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθε ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλημέρα σας. Αρχίζει η συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

Καλωσορίζω τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος *Βουλή των Εφήβων*.

Καλωσορίζω και εσάς από όλη την Ελλάδα, από την Κύπρο και από τις άλλες χώρες, που είναι ένα καινούργιο στοιχείο του θεσμού της *Βουλής των Εφήβων*. Θα αποκομίσετε εμπειρίες σημαντικές για τα υπόλοιπα χρόνια με τη συμμετοχή σας στη «Βουλή των Εφήβων». Θέλω να ευχηθώ αυτές οι εμπειρίες να είναι όσο πιο καλές, ώστε να σας βοηθήσουν να συνειδητοποιήσετε κάποια πράγματα σε αυτή την ηλικία.

Εγώ ονομάζομαι Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά. Εκλέγομαι στις Σέρρες από το 2000 και καλωσορίζω, λοιπόν, και τους Σερραίους συμπατριώτες μου. Είμαι η πρώτη γυναίκα, που έχει εκλεγεί στο νομό Σερρών και, δυστυχώς, είμαι μία από τις λίγες γυναίκες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Εύχομαι να είναι περισσότερες γυναίκες μετά τις 4 Οκτωβρίου και να πείσουν οι γυναίκες, στις διάφορες εκλογικές περιφέρειες, ότι μπορούν να τα κάνουν καλά, μαζί με τους άντρες συναδέλφους. Πιστεύω ότι η γυναίκα δίνει τα δικά της στοιχεία στον πολιτικό βίο της χώρας και εκεί που υπάρχει γυναίκα, όσο και αν κάποιες φορές χρειάζεται και αυτή να λάβει κάποιες σκληρές αποφάσεις, οι αποφάσεις αυτές είναι καθαρές – χωρίς να θίγω τους παρόντες κυρίως – ευδιάκριτες και διακρίνονται από μία λογική. Οι γυναίκες μπορούν και τα καταφέρνουν καλά. Εκθειάζω λίγο το φύλο μας, κύριε Καρτάλη.

Στη διάρκεια της συνεδρίασης, θα εξηγήω κάθε φορά τη διαδικασία. Αν έχετε δει και εσείς το σχετικό φάκελο που έχετε, περίπου μπορείτε να ξέρετε πώς είναι. Πριν κάνουμε την ψηφοφορία για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων από εσάς, πρέπει να σας πω ότι στη Βουλή των Ελλήνων λειτουργούν έξι Διαρκείς Επιτροπές. Στις Επιτροπές αυτές, συζητούνται βασικά τα νομοσχέδια και τα σχέδια νόμου, που φέρνει η εκάστοτε Κυβέρνηση, ο εκάστοτε Υπουργός ή γίνεται σχέδιο νόμου με πρόταση κάποιου κόμματος ή και κάποιου Βουλευτή. Συζητούνται, λοιπόν, διορθώνονται εκεί, επισημαίνονται κάποιες παραλείψεις, κάποιες επισημάνσεις που κάνουν οι Βουλευτές και μετά ψηφίζεται το νομοσχέδιο και πηγαίνει στην Ολομέλεια της Βουλής, όπου εκεί ψηφίζεται και από όλους τους Βουλευτές.

Οι Βουλευτές – μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έχουν σχέση και συζητούν νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Ό,τι νομοσχέδιο,

δηλαδή, «έρχεται» από αυτά τα Υπουργεία, συζητιέται και διεξοδικά και γίνεται ένας διάλογος, άλλες φορές με ένταση, άλλες φορές με ηπιότητα. Ο διάλογος είναι, βέβαια, και το βασικό στοιχείο της Δημοκρατίας. Πολλές φορές, στη συζήτηση των νομοσχεδίων, καλούνται και φορείς, οι οποίοι είναι σχετικοί με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Καταθέτουν τις απόψεις τους, οι οποίες μπορεί να είναι κάθετα αντίθετες με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο ή να το συμπληρώνουν. Είναι αλήθεια ότι, κατά βάση, τα νομοσχέδια δεν αλλάζουν πάρα πολύ, όσο θα θέλαμε δηλαδή ή όσο, κάποιες φορές, ζητείται από τους συναδέλφους Βουλευτές, που επισημαίνουν κάποιες σκέψεις, κάποιους προβληματισμούς και κάποιες αντίθετες απόψεις. Όμως, πολλές φορές, εισακούονται οι απόψεις, όταν, πραγματικά, έχουν και την κοινωνική συναίνεση και γίνεται αισθητή η ανάγκη να «περάσει» κάποια συγκεκριμένη ρύθμιση. Είναι πάντα στη διακριτική ευχέρεια του Υπουργού να βελτιωθεί μια ρύθμιση προς το καλό πάντα των Ελλήνων συμπολιτών.

Σας εύχομαι να είναι μία καλή εμπειρία και καλή συνέχεια σε αυτές τις τρεις ημέρες έως τη Δευτέρα. Γνωρίζετε ότι η Βουλή θα διαλυθεί τη Δευτέρα. Είμαστε σε προεκλογική φάση και οι εκλογές θα γίνουν στις 4 Οκτωβρίου. Θα κληρωθούν δύο συνάδελφοί σας, οι οποίοι θα συμπροεδρεύσουν.

(Στο σημείο αυτό γίνεται η κλήρωση)

Τα αποτελέσματα της κλήρωσης είναι το νούμερο 23, ο κ. Κωνσταντίνος Θανόπουλος από την Αρκαδία, και το νούμερο 31, ο κ. Κωνσταντίνος Κουτλάγκας από την Α΄ Θεσσαλονίκης. Θα έρθετε εδώ να συμπροεδρεύσετε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καρτάλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλημέρα σε όλους και όλες. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό η Βουλή να ανανεώνεται με νέο κόσμο, ηλικιακά, αλλά και σε ιδέες, γιατί η πολιτική χωρίς ανανέωση «βαλτώνει». Ανανέωση δε σημαίνει μόνο ηλικία, αλλά σημαίνει και νέες ιδέες, νέες απόψεις, νέες τομές, που με αυτές, μια επόμενη γενιά θα έχει διάθεση να προχωρήσει, χωρίς να κάνει συμβιβασμούς. Είναι πολύ σημαντικό - τώρα που θα μπειτε στην κοινωνία, γιατί μέχρι τώρα ήσασταν στο «προστατευτικό κέλυφος» της σχολικής εκπαίδευσης - να βάλετε όλες σας τις δυνάμεις, μέσα από τις πρόνοιες που παρέχει η Ελληνική Δημοκρατία, το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, η ελληνική διοίκηση, το Κράτος μας γενικότερα, για να μπορέσετε να αλλάξετε πράγματα. Και εμείς, όταν ήμασταν στην ηλικία σας, είχαμε τη διάθεση να βοηθήσουμε τη χώρα. Γι' αυτό, σταδιακά, και η κυρία Κόλλια και ο ομιλών μπήκαμε στην πολιτική, ο καθένας από διαφορετική διαδρομή, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε αυτή τη χώρα. Γιατί πολιτική σημαίνει διαρκής ευαισθησία, να φροντίζεις, δηλαδή, καθημερινά κάτι που «πονάει» τον τόπο σου.

Και όταν δεν νιώθεις ότι υπάρχει διαρκής ευαισθησία, τότε πρέπει να φύγεις από την πολιτική και να δώσεις χώρο σε κάποιους νεότερους ανθρώπους, για να έρθουν να βοηθήσουν. Είμαστε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Έχουμε την ευκαιρία και σε αυτό βοήθησε πολύ και η σύνθεση της Επιτροπής και η Πρόεδρός της, η κυρία Κόλλια, να συνδέσουμε την παιδεία με τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, κυρίως την παιδεία με τον πολιτισμό, σε ένα δίπτυχο, το οποίο είναι ισχυρό και είχαμε την ευκαιρία να αναδείξουμε αυτή την ισχυρή σχέση της παιδείας και του πολιτισμού, σε μια μεγάλη συζήτηση που κάναμε για το νέο μουσείο της Ακρόπολης.

Ελπίζω να έχετε την ευκαιρία να επισκεφτείτε το Μουσείο της Ακρόπολης και να διαπιστώσετε πόσο σημαντικό είναι, μέσα από ενέργειες που κάνει ένας πολίτης, η Ελλάδα, εν προκειμένω, πόσο σημαντικό είναι να προσπαθείς να διορθώσεις ένα λάθος της ιστορίας. Γιατί, είναι λάθος της ιστορίας το γεγονός ότι αφαιρέθηκαν τα μάρμαρα του Παρθενώνα και πήγαν σε μια άλλη χώρα. Και μέσα από αυτή τη συζήτηση για το Μουσείο της Ακρόπολης, καταφέραμε και αναδείξαμε πόσο σημαντικό είναι να έχεις εκπαίδευση στα σχολεία, μια παιδεία γενική, να έχεις έναν άλλο τρόπο διδασκαλίας στα σχολεία, που μαθαίνεις καινούρια πράγματα, συμβιβάζεσαι με νέες ιδέες, συμφιλιώνεσαι με νέες ιδέες, βλέπεις τον πολιτισμό με μια άλλη ματιά και όχι την τυπική περιήγηση σε ένα μουσείο, που είμαι σίγουρος ότι πολλοί από εσάς θα το έχετε κάνει και, πιθανώς, θα το έχετε βαρεθεί. Νομίζω ότι αυτή είναι ακόμη μια πρόκληση. Δεν ξέρω τι ακριβώς θα συζητηθεί και εσείς που θα έχετε το λόγο θα έχετε πολλά να πείτε, αλλά θα ήθελα να κλείσω με αυτό: Εμείς ελπίζουμε στη νέα γενιά, πιστεύουμε ότι η Βουλή των Εφήβων είναι ένας θεσμός που δείχνει τη δυναμική της νέας γενιάς.

Σας ευχαριστώ και πάλι που είστε μαζί μας, σας καλωσορίζω στη Βουλή. Θα ήλπιζα να είχαμε τη δυνατότητα να κάτσουμε και τις επόμενες ημέρες, αντιλαμβάνεστε ότι έχουμε μια αντικειμενική δυσκολία. Θα ήθελα να καλωσορίσω και τους συναδέλφους καθηγητές, από τα πανεπιστήμια της χώρας που μεριμνούν γι' αυτό το Πρόγραμμα με τόση μεγάλη προσπάθεια. Καλή επιτυχία στις εργασίες.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική-Μαρία Γεωργιάδη από τη Β΄ Αθήνας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ (Εισηγήτρια - Β΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συμμαθητές μου, Έφηβοι Βουλευτές, χαίρω της τιμής να εισηγούμαι επί των θεμάτων του 1^{ου} τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Αυτή τη χρονιά, οι συμμαθητές μας, που συμμετείχαν σε αυτό το πρόγραμμα, φαίνεται να προβληματίστηκαν ιδιαίτερα με θέματα, όπως τα βιβλία, τα μαθήματα και ο τρόπος διδασκαλίας αυτών και ειδικότερα σχετικά με το πώς επηρεάζουν αρνητικά την εκπαίδευση των μαθητών. Τονίστηκαν θέματα, όπως η ανεπαρκής κατάρτιση των εκπαιδευτικών, τα απαρχαιωμένα βιβλία, η ακαταλληλότητα των μαθημάτων. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα πάσχει, γι' αυτό προτείνουμε λύσεις δραστικές και πραγματοποιήσιμες για την αναβάθμισή του. Δεύτερον, έγιναν αναφορές στη σχέση τέχνης - σχολείου, η οποία θα έπρεπε να ήταν στενή. Η παγκοσμιοποίηση και η έλλειψη της παιδείας συμβάλλουν στην αποξένωση των Ελλήνων μαθητών από την πλούσια πολιτιστική παράδοση και κληρονομιά του λαού μας.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ, πιο συγκεκριμένα, σε ορισμένα κακώς κείμενα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, που με απασχολούν. Ξεκινάω από τον τρόπο διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών. Αρχικά, φέρει την ονομασία «θρησκευτικά», ενώ στην πραγματικότητα, καθαρά εξαιτίας του περιεχομένου του, θα έπρεπε να ονομάζεται «διδασκαλία της χριστιανικής θρησκείας». Πρόκειται για ένα μάθημα που αποσκοπεί, σαφώς, στο να προπαγανδίσει στους μαθητές τη θρησκεία αυτή, η οποία αποτελεί την επίσημη θρησκεία του κράτους. Αυτό επιτυγχάνεται με την επανάληψη των κεφαλαίων κατά τη διάρκεια των τάξεων και τη, σχεδόν μηδαμινή, πληροφόρηση σε σχέση με άλλες θρησκείες. Έτσι, είναι στο μυαλό τους ο χριστιανισμός και, μη γνωρίζοντας το περιεχόμενο των υπόλοιπων θρησκειών, γίνεται, υποσυνείδητα και συνειδητά, η επιλογή της χριστιανικής θρησκείας. Το μάθημα αυτό δεν θα έπρεπε να είναι μανιφέστο της εκκλησίας. Θα έπρεπε να είναι, στην ουσία, θρησκευσιολογία. Να παρέχει, δηλαδή, στους μαθητές αντικειμενική ενημέρωση σχετικά με τα θρησκευτικά μηνύματα ανά τον κόσμο, να μας προετοιμάζει και να μας υποστηρίζει να κάνουμε μόνοι μας την επιλογή του θρησκευμάτος μας. Ταυτόχρονα, έχοντας αυτή τη μορφή, το μάθημα θα έπρεπε να είναι επιλογής και όχι να επιβάλλεται η αναγκαστική παρακολούθησή του.

Με αφορμή αυτή την αναφορά, θα ήθελα να τονίσω την αναγκαιότητα μεγαλύτερου αριθμού μαθημάτων επιλογής. Η πλειοψηφία των ήδη υπαρχόντων δεν ανταποκρίνεται στις προτιμήσεις των μαθητών και καταλήγουμε να επιλέγονται διαρκώς τα ίδια ελάχιστα μαθήματα. Προσφέροντας μια αξιόλογη ποικιλία επιλογών επιτυγχάνεται, όχι μόνον η ικανοποίηση των αναγκών και η καλλιέργεια των κλίσεων των μαθητών, αλλά και δημιουργείται το αίσθημα υπευθυνότητας, καθώς μπορούν αυτοί οι ίδιοι να πάρουν σημαντικές αποφάσεις για την εκπαίδευσή τους. Τα μαθήματα αυτά είτε θα προσφέρουν πιο εξειδικευμένες γνώσεις συγκριτικά με μαθήματα που διδάσκονται υποχρεωτικά είτε θα καλλιεργήσουν άλλες δεξιότητες και ενδιαφέροντα των μαθητών, όπως εικαστικά, μουσική, θρησκευσιολογία, περιβάλλον, πληροφορική κ.λπ.

Στην κατανόηση των κλίσεων και των ικανοτήτων των μαθητών μπορεί και οφείλει να συμβάλει, επίσης, ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός. Πρόκειται για ένα μάθημα, που μπορεί να βοηθήσει το παιδί στην ανακάλυψη του εαυτού του και να το οδηγήσει στην αυτογνωσία, να του προσφέρει τα κατάλληλα εφόδια, με τα οποία θα επιλέξει το επάγγελμα που επιθυμεί και του ταιριάζει. Πρόκειται για μια επιλογή πολύ σημαντική, μια επιλογή που θα συνοδεύει το άτομο καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του. Παρατηρείται συχνά -και είναι θλιβερό- άνθρωποι να αλλάζουν επάγγελμα σε μεγάλη ηλικία, καθώς συνειδητοποιούν πως δεν εξυπηρετούνται οι στόχοι τους.

Ορθώς, το σύστημα ενημέρωσης για τον επαγγελματικό προσανατολισμό κρίνεται ανεπαρκές στις μέρες μας και απαιτείται η ριζική αναβάθμισή του. Μέσα από κατάλληλα σεμινάρια, ημερίδες, επισκέψεις και τεστ, οι μαθητές ενημερώνονται για την αγορά εργασίας και συνειδητοποιούν τις επιθυμίες και τις κλίσεις τους.

Σημαντικό μειονέκτημα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αποτελεί, παράλληλα, η διδασκαλία των ξένων γλωσσών: αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά. Τα ινστιτούτα ξένων γλωσσών έχουν αναλάβει, πλέον, το ρόλο του σχολείου, με αποτέλεσμα οι συγκεκριμένες σχολικές ώρες να μην ενδιαφέρουν πια πολύ. Ο εφησυχασμός που επιφέρει το γεγονός αυτό στους εκπαιδευτικούς και το σύστημα οδηγούν σε ένα μάθημα χαμηλής ποιότητας και μηδαμινών επιδιώξεων για την παροχή νέων γνώσεων και την προετοιμασία για την απόκτηση του σχετικού πτυχίου. Η αναβάθμιση αυτού του είδους των μαθημάτων έγκειται στη δημιουργία ξεχωριστών τάξεων ανάλογα με το επίπεδο, αλλά, κυρίως, στη συνεχή και οργανωμένη προσπάθεια των εκπαιδευτικών.

Τέλος, σε παρόμοια πλαίσια, η διδακτέα ύλη και ο τρόπος διδασκαλίας του μαθήματος της πληροφορικής θα μπορούσαν να παρέχουν τη δυνατότητα απόκτησης πιστοποιητικού χειρισμού ηλεκτρονικού υπολογιστή. Η είσοδος των μαθητών στην αγορά εργασίας θα ήταν έτσι ευκολότερη και θα διευκόλυνονταν οικονομικά και οι οικογένειές τους.

Αυτά τα οποία προτείνονται πρέπει, όχι μόνο να σταθμιστούν, αλλά να γίνουν πράξη άμεσα, ώστε να αναβαθμιστεί το γνωστικό αντικείμενο, η αποτελεσματικότητα και η χρησιμότητα του σχολείου. Αυτά που διδάσκονται στα σημερινά ελληνικά σχολεία είναι άχρηστα, γιατί δεν έχουν πρακτικό αποτέλεσμα και είναι αναποτελεσματικά, γιατί ο μαθητής τα αποστηθίζει και μετά τα ξεχνάει.

Δεν γίνεται και δεν πρέπει να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Μαθητές που βγαίνουν από τα σχολεία, που έρχονται αντιμέτωποι με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, να καλούνται να πάρουν αποφάσεις τόσο σημαντικές για τη σταδιοδρομία τους, χωρίς να έχουν τα κατάλληλα εφόδια, εφόδια που το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα θα έπρεπε να μας παρέχει. Αντίθετα, χαράζει και μας προσανατολίζει σ' ένα δρόμο που στοχεύει αποκλειστικά στην πανεπιστημιακή μας μόρφωση, δεν μας προσφέρει γνώσεις σχετικά με τον υπόλοιπο κόσμο, γενικές γνώσεις που τις χρειαζόμαστε και καταντάμε να είμαστε φερέφωνα και να μην έχουμε προσωπική άποψη. Οι αλλαγές πρέπει να γίνουν και να γίνουν άμεσα. Είναι μια κατάσταση η οποία ελπίζω να έχει τέλος και «να δούμε και μια άσπρη μέρα». Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βικτωρία Κριστολλάρη από την Α' Αθήνας.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΡΙΣΤΟΛΛΑΡΗ (Α' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, δεδομένου ότι η δυνατότητα έκφρασης του δημόσιου λόγου θα ξαναδοθεί μόνο σε όσους ασχοληθούν, μελλοντικά, επαγγελματικά με την πολιτική, κρίνω ότι οι εκάστοτε εκφραζόμενες απόψεις πρέπει να διακρίνονται από ειλικρίνεια και τόλμη. Ας μην εθελουφλούμε. Σε καμία περίπτωση δεν είμαστε σήμερα εδώ για να ενημερώσουμε τους πολιτικούς για τα προβλήματα της παιδείας, μήπως τάχα η αιτία της επικρατούσας νοσηρής κατάστασης οφείλεται στην ελλιπή ενημέρωσή τους. Αλλοίμονο, αν τα άτομα που κυβερνούν

περίμεναν από δεκαεπτάχρονους νέους να τους ενημερώσουν για θέματα τα οποία γνωρίζει και ο πιο αδιάφορος πολίτης.

Είμαστε, σήμερα, εδώ, για να εκφράσουμε λύσεις, οι οποίες δεν είναι ιμπεριαλιστικές λύσεις, δεν προσβάλουν τη νοημοσύνη των εφήβων και δεν προκαλούν το χλευασμό εκ μέρους των πολιτικών.

Κατ' αρχάς, είναι πολύ εύκολο να λέμε ότι η Φιλανδία προσφέρει το 9% του ΑΕΠ για την παιδεία, ενώ εμείς μόνο το 3%. Πρέπει να σκεφτούμε ότι είναι μια χώρα μόλις 5 εκατομμυρίων ανθρώπων, με ελάχιστο κίνδυνο εξωτερικών εχθρικών προκλήσεων και με πολύ αυξημένη βιομηχανία κινητής τηλεφωνίας. Προφανώς, τίποτα από τα προαναφερθέντα δε θυμίζει την Ελλάδα.

Προσωπικά, κρίνω ότι, με τις παρούσες συνθήκες, ό,τι μπορούσε το κράτος να προσφέρει, το έχει προσφέρει ήδη. Φυσικά και θα μπορούσε να προσφέρει πολύ περισσότερα, αν δεν εξυπηρετούνταν συμφέροντα και δεν γινόταν μέγιστη κακοδιαχείριση πόρων. Αλλά, αυτά είναι ζητήματα τόσο βαθιά ριζωμένα, που θεωρώ ότι δεν δέχονται περιθώρια βελτίωσης. Πρέπει, επιτέλους, να αντιληφθούμε, όπως αντιλήφθηκαν και οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, ότι 100% δημόσια ποιοτική εκπαίδευση δεν είναι εφικτή.

Προτείνω δίδακτρα για τα πανεπιστήμια, που δεν θα ξεπερνούν τα 2.000 ευρώ ετησίως, έτσι ώστε να είναι ανταγωνιστικά στο διεθνές ερευνητικό επιστημονικό πεδίο και τα ελληνικά πτυχία να αποκτήσουν κύρος στο εξωτερικό. Ως αποτέλεσμα, τα ποσά που, αυτή τη στιγμή, χορηγούνται στα πανεπιστήμια, θα μεταφερθούν στη Μέση Εκπαίδευση.

Αναφορικά με τη Μέση Εκπαίδευση, δεν θεωρώ ότι πρέπει να καταργηθούν οι πανελλήνιες εξετάσεις, αλλά ο βαθμός να συμφιφίζεται με το βαθμό των 3 χρόνων του λυκείου. Επίσης, πρέπει να ενισχυθεί η αποκέντρωση και να ανακοινώνεται δημοσίως ο κατάλογος των δημόσιων σχολείων με το μεγαλύτερο βαθμό επιτυχόντων. Στα σχολεία με τις περισσότερες επιτυχίες, θα δίνεται μεγαλύτερη χρηματοδότηση, ενώ, ταυτόχρονα, στα υπόλοιπα θα γίνονται περισσότεροι έλεγχοι και οι καθηγητές θα διατρέχουν κίνδυνο απόλυσης, δεδομένου ότι θα καταργηθεί η μονιμότητα. Ως αποτέλεσμα, μαθητής και καθηγητής θα ενδιαφέρονται για το σχολείο, ο καθένας για τα δικά του συμφέροντα.

Επίσης, τα φροντιστήρια, σταδιακά, θα εξαλειφθούν, καθώς θα είναι περιττά. Οι διδάσκοντες καθηγητές θα απορροφηθούν από την ενισχυτική διδασκαλία. Συγκεφαλαιώνω αναφέροντας μια φράση της Έλινορ Ρούσβελτ: «Τα μικρά μυαλά συζητούν για ανθρώπους. Τα μέτρια μυαλά συζητούν για γεγονότα. Τα μεγάλα μυαλά συζητούν για ιδέες.».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σωτήριος Μητσόπουλος.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Πιερίας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές τα προβλήματα στην ελληνική εκπαίδευση ξεκινούν νωρίς, από το δημοτικό. Στο σχολείο των «κοινών γραμμάτων», όπως έλεγε ο Πατροκοσμάς ο Αιτωλός, ο μεγάλος δάσκαλος του γένους, είναι αναγκαίο να διδάσκονται μέσα από πολύ προσεγμένα βιβλία βασικά μαθήματα, όπως η ελληνική γλώσσα, μαθηματικά, φυσική, γεωγραφία, ιστορία, θρησκευτικά και μία ξένη γλώσσα. Στο γυμνάσιο, θα μπορούσαμε να έχουμε διεύρυνση του γνωστικού πεδίου, με ύλη που να μην κουράζει και με κλιμακούμενου βαθμού δυσκολίας εφαρμογές και ασκήσεις. Ομοίως, στο λύκειο, οι γνώσεις που θα προσφέρονται θα πρέπει να είναι εγκυκλοπαιδικές και μεγαλύτερη βαρύτητα να δίνεται στα μαθήματα κατεύθυνσης.

Ακόμα, η διατύπωση των βιβλίων πρέπει να είναι κατάλληλη, ώστε να μην υπερεκτιμάται ή υποτιμάται η νοημοσύνη μας. Ευεργετικά αποτελέσματα θα είχε η προώθηση ενός μαθητοκεντρικού και όχι δασκαλοκεντρικού συστήματος. Καλή θα ήταν και η επαναφορά ενός αλληλοδιδασκτικού συστήματος διδασκαλίας που σήμερα είναι γνωστό με τον όρο «ομάδες εργασίας». Το σύστημα αυτό λειτούργησε με λαμπρά αποτελέσματα σε μια εποχή που ούτε κατάλληλες υποδομές υπήρχαν ούτε γενικότερη παιδεία. Αυτό θα ωφελούσε και τους καλύτερους μαθητές, που θα εμπέδωναν την ύλη, αλλά και τους λιγότερο καλούς, που θα την κατανοούσαν ευκολότερα.

Σχετικά με την αξιολόγηση των επιδόσεων του μαθητή, θα μπορούσε να δημιουργηθεί, από την Τρίτη δημοτικού και μετά, ένα βιβλιάριο εκπαίδευσης, κάτι ανάλογο με το βιβλιάριο υγείας, στο οποίο θα καταχωρούνταν, ανά έτος, οι κρίσεις των εκπαιδευτικών, ώστε να έχουμε μία συνολική εικόνα της πορείας του μαθητή και να μην κρίνεται το μέλλον του σε ένα τρίωρο πανελλαδικής εξέτασης.

Δυστυχώς, οι σημερινοί νέοι γίναμε πολίτες του κόσμου και ξένοι στην πατρίδα μας. Ξεχάσαμε την ταυτότητά μας και θυσιάσαμε, στο βωμό της πολυπολιτισμικότητας, τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και πλαίσιο της ιδιαίτερης έκφρασης του λαού μας. Γνωρίζουμε με λεπτομέρειες, όλα τα στυλ ροκ μουσικής ή οποιοδήποτε είδος ξένης μουσικής. Συζητούμε διεξοδικά και διαφεύγουν της προσοχής μας οι γνωστοί παγκοσμίως εξάριτοι δημιουργοί, όπως ο Χατζηηδάκης, ο Ξαρχάκος και ο Θεοδωράκης. Αγνοούμε τις μεγάλες ιστορικές στιγμές της πατρίδας μας που συνέβησαν μόλις χθες, όπως για παράδειγμα το Έπος του '40. Άγνοια και αμφιβολία μας διακρίνουν και στα θέματα της ορθοδόξου πίστεως, με αποτέλεσμα να προτείνεται προαίρεση ή επιλογή του θρησκευτικού μαθήματος. Ξεχνούμε, όμως, ότι οι μεγάλοι της ελληνικής ιστορίας, που αγωνίστηκαν για την Ελλάδα μας, όπως ο Κολοκοτρώνης, ο Μακρυγιάννης και τόσο άλλοι, αγωνίστηκαν για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία. Παρακαλώ να μην θεωρηθεί αυτό προγονοπληξία ή στείρος πατριωτισμός.

Εάν, πραγματικά, θέλουμε να αλλάξει αυτή η δυσάρεστη κατάσταση, ας γνωρίσουμε, μέσα από την ελληνική ποίηση και πεζογραφία, μέσα από την ελληνική μουσική, μέσα από καλά βιβλία ιστορίας και

ορθόδοξου εκκλησιαστικής παραδόσεως, την ιστορία, την παράδοση και τον πολιτισμό μας, για να ξεκολλήσουμε από τα βρώμικα απόνερα της εισαγόμενης υποκοουλτούρας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βλαδίμηρος Γασάι.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΓΑΣΑΪ (Ν. Κυκλάδων): Αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, σας ευχαριστώ που μου δίνετε τη δυνατότητα να μιλήσω. Θα σας πω, πως έζησα εγώ τα χρόνια της παιδείας στην Ελλάδα, γιατί εγώ δεν είμαι Έλληνας. Είμαι εν μέρει, γεννήθηκα στην Ουκρανία, αλλά ήρθα εδώ όπου μεγάλωσα και ζω. Ξεκίνησα από το δημοτικό. Τα μαθήματα ήταν αρκετά ενδιαφέροντα, αλλά δεν υπήρχε η δυνατότητα να τα καταλαβαίνω αρκετά. Με βοηθούσαν κάποιοι δάσκαλοι, αλλά δεν μπορούσα. Μάθαινα μόνος μου. Από το δημοτικό έφυγα με ελλείψεις γνώσεις. Πηγαίνοντας στο γυμνάσιο, συνάντησα το ίδιο σκηνικό με το δημοτικό. Τα τμήματα δεν ήταν χωρισμένα, όπως περίμενα, σε τμήματα δυνατών μαθητών και αδύναμων, αλλά ήμασταν όλοι μαζί και δεν μπορούσα να ακολουθήσω την υπόλοιπη τάξη. Ήξερα, βέβαια, ελληνικά και προσπαθούσα να καταλάβω. Συνέχισα όλες τις τάξεις και έφτασα στο λύκειο, όπου είμαι τώρα. Τα πράγματα είναι λίγο καλύτερα.

Πιστεύω πως μπορούμε, αν δουλέψουμε όλοι μαζί, να βελτιώσουμε την παιδεία, προσθέτοντας καινούργια μαθήματα, τα οποία θα βοηθήσουν τους μαθητές να βρουν το επάγγελμα που θέλουν ή να τους βοηθήσουν με το επάγγελμα που, ίσως, έχουν ήδη επιλέξει. Επίσης, θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στις τέχνες, όπως η μουσική, η ζωγραφική και το θέατρο. Ασχολούμαι με τη ζωγραφική και πιστεύω πως πρέπει να είναι πιο πλούσια η ύλη που μας δίνουν. Θέλω να πω ότι οι πανελλήνιες εξετάσεις είναι μια ωραία ιδέα, αλλά όχι όπως είναι τώρα. Δηλαδή, να μην είναι όλα αυτά τα μαθήματα που είναι τώρα, αλλά μόνο εκείνα που βοηθούν στο επάγγελμα που θέλει να ακολουθήσει ο μαθητής, ώστε να είναι έτοιμος για την αυριανή κοινωνία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Γεωργιάδης.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ν. Δωδεκανήσων): Αγαπητοί συνάδελφοι, Έφηβοι Βουλευτές, βρίσκομαι εδώ έχοντας στο μυαλό μου τα λόγια του Ιωάννη του Χρυσόστομου: «Αρκεί εις άνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος δήμον αναμορφώσασθαι». Αυτό ακριβώς μου έμαθαν κάποιοι σπουδαίοι πνευματικοί άνθρωποι, παρακολουθώντας την υπεύθυνη στάση ζωής που κρατούν μέσα στην κοινωνία και τις θετικές επιδράσεις που έχουν σε αυτήν. Άνθρωποι που, με πολλούς τρόπους, με βοήθησαν να κατανοήσω ότι όταν υπάρχει πνευματική ηγεσία σε έναν τόπο, υπάρχει και οργανωμένη παιδεία. Και όταν υπάρχει οργανωμένη παιδεία, τότε δημιουργούνται οι καλύτερες προϋποθέσεις για την αναγέννηση του πνεύματος, του πολιτισμού και της πνευματικής ηγεσίας, που είναι ικανή να οδηγήσει τον τόπο, το κράτος και την κοινωνία σε ένα καλύτερο μέλλον.

Σκόπευα να σας μιλήσω για την ανάγκη αναβάθμισης της παιδείας, για την ανάγκη εκσυγχρονισμού των συστημάτων εκπαίδευσης και πολλών άλλων ακόμα αλλαγών που δημιουργούν μια τεράστια λίστα, κουραστική και μόνο να σας την αναφέρω. Αλλά, αναλογίζομαι πως ίσως τα ίδια έχετε ακούσει και από τους προηγούμενους Έφηβους Βουλευτές. Φοβάμαι, αν και το αντεύχομαι, πως τα ίδια θα ακουστούν και από τους μελλοντικούς. Λέω «φοβάμαι», γιατί αν κάτι δεν αλλάξει στην πραγματικότητά μας, δεν θα υπάρξει ελπιδοφόρα εξέλιξη. Έχετε αναρωτηθεί, όμως, ποτέ τι ακριβώς φταίει για την ύπαρξη αυτής της τεράστιας λίστας των προβλημάτων στην παιδεία και την κοινωνία μας; Και ποιος είναι εκείνος που θα μπορεί να δώσει ουσιαστικές λύσεις;

Πιστεύω πως η πνευματική ηγεσία της χώρας μας είναι αυτή που μπορεί να δώσει λύσεις στα παραπάνω προβλήματα.

Το λέω αυτό, στηριζόμενος στην μικρή προσωπική μου εμπειρία από κάποιες πολιτιστικές δράσεις που έγιναν στην Κω, το νησί απ' όπου κατάγομαι, γνωστό και ως πατρίδα του Ιπποκράτη, πατέρα της ιατρικής. Μιλώ για δράσεις και γεγονότα, τα οποία θα σας καταθέσω δειγματοληπτικά, για να κατανοήσετε και εσείς, όπως κατανόησα και εγώ, το σημαντικό ρόλο που μπορεί να παίξει η υπεύθυνη στάση ζωής ενός πνευματικού ανθρώπου μέσα στην κοινωνία μας.

Με τη βοήθεια του φημισμένου δημιουργού Δημήτρη Ταλαγάνη, έγινε στην Κω ένα αφιέρωμα στο γνωστό έργο του Πικάσο *Γκουέρνικα*. Οι αναφορές που έγιναν σε μαθητές και πολίτες σχετικά με το μήνυμα και την ιστορία του έργου, υπήρξαν πηγή προβληματισμού, ευαισθητοποίησης και ανάδειξης ανθρωπιστικών αξιών.

Όσο για τα έργα που εκτέθηκαν, φιλοτεχνημένα από νέους κρατούμενους των φυλακών του Κορυδαλλού, δεν είχαν να κάνουν σε τίποτα με ό,τι αφορά εγκληματικότητα, βία και φυλακή. Οι νέοι αυτοί είχαν παρακολουθήσει μαθήματα ζωγραφικής, ένα πρόγραμμα που δημιούργησε ο παραπάνω καλλιτέχνης με το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας, με σκοπό την απόκτηση δυνατότητας καλύτερης επανένταξης στην κοινωνία.

Τότε, κατάλαβα πόσο δυναμικά μπορεί η τέχνη να εξευγενίσει χαρακτήρες, να εμπλουτίσει το συναισθηματικό κόσμο των νέων και να κοινωνικοποιήσει τον άνθρωπο.

Ακόμα περισσότερο, κατάλαβα την ανάγκη της δυναμικής αγωγής και της ύπαρξης της Τέχνης μέσα στα σχολεία. Κατά τον ίδιο τρόπο, η δημιουργία, από τον ίδιο καλλιτέχνη, του Ιπποκράτειου άλσους, ενός θαυμάσιου μνημείου για την ιστορία της ιατρικής, υπήρξε για μας τους μαθητές της επαρχίας, ένα σημαντικό μάθημα αισθητικής αγωγής.

Όμως, τα θετικά παραδείγματα δεν σταματούν μόνο εκεί. Σημαντικό μάθημα επίδρασης της τέχνης και των γραμμάτων μέσα στις κοινωνίες είναι το πολιτιστικό περιοδικό και οι εκδηλώσεις των μουσείων ελληνικής συλλογής Νόμπελ, με ιδρυτή τον κ. Γεώργιο Μάρκου, έναν, επίσης, πνευματικό άνθρωπο του τόπου μας, με ένα μεγάλο όραμα, που κατάφερε και το έκανε πραγματικότητα, μετά από δυσκολίες και αγώνες.

Σαν τους παραπάνω σημαντικούς ανθρώπους της χώρας μας, όμως, είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν και πολλοί άλλοι, σε όλους τους τομείς, επιστήμονες, ερευνητές, διανοούμενοι, καλλιτέχνες, άνθρωποι που ανησυχούν και αγωνίζονται για το καλύτερο αυτού του τόπου.

Διερρωτώμαι, αν ένας μόνο πνευματικός άνθρωπος μπορεί να επιδρά τόσο θετικά, αλλάζοντας προς το καλύτερο τον μικρό κόσμο γύρω του, γιατί είναι «ζήλου πεπυρωμένος», όπως λέει ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τότε φανταστείτε τι μπορούν να κάνουν όλοι μαζί αυτοί, σε άρρηκτη συνέργεια με την πολιτική και θρησκευτική ηγεσία του τόπου μας. Πού βρίσκονται, όμως, οι πνευματικοί άνθρωποι της χώρας μας; Υπάρχει πνευματική ηγεσία στην Ελλάδα, που μπορεί να επιδράσει δημιουργικά; Μέχρι που φτάνει η ισχύς της; Πόσο μπορούν ή τους επιτρέπεται να επέμβουν στον εκσυγχρονισμό; Οι πολιτικοί, κατά πόσον τους συμβουλευονται στις κινήσεις τους; Ζητάμε, λοιπόν, να βρεθούν, να συγκεντρωθούν και να επιστρατευθούν οι πνευματικοί άνθρωποι αυτής της χώρας, να μην απομακρύνονται ή να τους απομακρύνουν, ώστε να προσφέρουν τις πολύτιμες γνώσεις και εμπειρίες τους, όχι μόνο για τον εκσυγχρονισμό της παιδείας, αλλά και ολόκληρου του έθνους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Μαραγκουδάκη από το Νομό Ηρακλείου.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ (Ν. Ηρακλείου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, με την ευκαιρία που μου δόθηκε με αυτό το πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων*, θα ήθελα να εκφράσω τους προβληματισμούς μου για το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας, καθώς αυτό έχει τη δύναμη να διαμορφώνει το χαρακτήρα των ατόμων και, κατά συνέπεια, ολόκληρη την κοινωνία. Έτσι, όταν αυτό δεν λειτουργεί σωστά, πράγμα που συμβαίνει στη χώρα μας, προκύπτουν πολλά ζητήματα στην κοινωνία, γι' αυτό και πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα για την αναβάθμισή του.

Καταρχάς, πιστεύω ότι ο τρόπος που γίνεται το μάθημα είναι λάθος. Το σχολείο μας προσφέρει, κυρίως, στείρες γνώσεις, τις οποίες εμείς δεν μπορούμε να αφομοιώσουμε και δεν καλλιεργεί την κριτική μας σκέψη. Χωρίς κριτική σκέψη, στο μέλλον, θα μπορούμε πολύ εύκολα να παρασυρθούμε από φιλόδοξους πολιτικούς ηγέτες, από οργανώσεις και από της προπαγάνδης των Μ.Μ.Ε. κ.λπ.

Επίσης, λείπει η ανθρωπιστική παιδεία. Τα άτομα δεν καλλιεργούνται πνευματικά, ηθικά και ψυχικά. Αυτό γίνεται, γιατί το λύκειο θεωρείται ως προθάλαμος των πανεπιστημίων. Γι' αυτό, θα ήταν καλό η δημιουργία ενός προπαρασκευαστικού έτους για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια.

Επίσης, αντιμετωπίζουμε προβλήματα και με τους καθηγητές που μας διδάσκουν. Αυτό γίνεται, γιατί κριτήριο για το διορισμό τους είναι οι γνώσεις τους και δεν λαμβάνονται υπόψη παιδαγωγικά κριτήρια. Γι' αυτό, απαραίτητος είναι ο συχνός έλεγχός τους και η αξιολόγησή τους από κάποια επιτροπή ή ακόμα και από τους ίδιους τους μαθητές.

Επίσης, θεωρώ ότι πρέπει να καταργηθεί και η βαθμολόγηση των μαθητών στο σχολείο, γιατί δημιουργεί ρατσιστικές συμπεριφορές και μαθητών και καθηγητών, αφού, με αυτή τη βάση, οι μαθητές χωρίζονται σε «καλούς» και «κακούς». Οι «κακοί» δέχονται την περιφρόνηση των καθηγητών, ενώ οι «καλοί» επιβραβεύονται.

Επίσης, η βαθμολόγηση είναι αυτή που ωθεί τους «κακούς» μαθητές στην άρνηση μάθησης. Τα διαγνώσματα, τα τεστ και η εξέταση θα πρέπει να γίνονται, κυρίως, για να βρεθούν οι αδυναμίες ή οι ελλείψεις των μαθητών και όχι για να βαθμολογηθούν και να τους βάλουν την ταμπέλα του «καλού» ή του «κακού» μαθητή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χρυσούλα Γιαννουλάκη από το νομό των Σερρών.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗ (Ν. Σερρών): Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πιστεύω ότι οι μαθητές είναι οι πιο σκληρά εργαζόμενοι, αν σκεφτεί κάποιος ότι 18 από τις 24 ώρες των μαθημάτων της Γ' Λυκείου αφιερώνονται στο διάβασμα. Δεν έχω τίποτα με το διάβασμα, μου αρέσει κιόλας. Προσπαθώ, όμως, να καταλάβω τι είναι αυτό που έκανε το νομοθέτη να πιστέψει και να καθιερώσει το 18ο έτος της ηλικίας ως κατάλληλο για τη συμμετοχή μας στην εκλογική διαδικασία, καθώς σκέφτομαι ότι το μεγαλύτερο μέρος των συνομήλικών μου θεωρεί αυτονόητη και δεδομένη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αναρωτιέμαι τι από ό,τι έχω κάνει, μέχρι σήμερα, στη σχολική μου ζωή με βοήθησε και με προετοίμασε για να γίνω υπεύθυνος και ενεργός πολίτης. Καθώς ψάχνω, πέφτω πάντα πάνω στο αναλυτικό πρόγραμμα και αναζητώ την απάντησή.

Πόσο σίγουροι είστε ότι οι ατέλειωτες ώρες των συναρτήσεων, μιγαδικών, λογαρίθμων, νόμων κινητικής, εξισώσεων, θερμοδυναμικής, βοήθησαν προς αυτή την κατεύθυνση; Πώς γίνεται τα λίγα μαθήματα κοινωνικού προβληματισμού, να τα εξοβελίσετε τόσο πολύ και ενώ ο μαθητής τα βρίσκει ενδιαφέροντα, να μην έχει ούτε το χρόνο ούτε τη διάθεση να ασχοληθεί με αυτά, αφού δεν είναι μαθήματα πανελλαδικών εξετάσεων; Μήπως, όμως, σας βολεύει να μη σκεφτόμαστε, να μην προβληματιζόμαστε, ούτε καν να αντιλαμβανόμαστε, για να μπορέσετε εσείς να έχετε, όχι υπεύθυνους πολίτες, αλλά ψηφοφόρους που, με απλές δικές σας υποσχέσεις, θα σας δίνουν την ψήφο τους;

Πείτε μου ότι είμαι καχύποπτη και εγώ θα το δεχτώ αν σας δω να σκύβετε πάνω από το σχολείο, να επαναπροσδιορίζετε τα μαθήματα και τις ώρες διδασκαλίας τους, καταργώντας, στην πράξη, το διαχωρισμό

των μαθημάτων σε πρωτεύοντα και δευτερεύοντα. Αν μπορούσαμε να πάρουμε εμείς τις αποφάσεις, θα σας λέγαμε ότι τα δευτερεύοντα μαθήματα είναι πιο χρήσιμα και μας αρέσουν περισσότερο. Ας προβληματιστούμε λοιπόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαριάνθη Δερέκη από τη Β΄ Αθήνας.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΔΕΡΕΚΗ (Β΄ Αθήνας): Εγώ θα ήθελα να αρχίσω με ένα θέμα, το οποίο δεν έχει ακουστεί ακόμα, που αφορά στα παιδιά με δυσλεξία, γιατί είμαι ένα από αυτά. Θα έπρεπε να υπάρχουν κάποια σεμινάρια για εμάς, ώστε να μπορούν να εξαιρεθούν αυτά τα προβλήματα, γιατί πηγαίνουμε σε ειδικούς παιδαγωγούς και πληρώνουμε πάρα πολλά χρήματα γι' αυτά τα μαθήματα.

Επίσης, δεχόμαστε αρκετά ρατσιστικά σχόλια, καθώς και τη ρατσιστική συμπεριφορά τόσο των καθηγητών όσο και των συμμαθητών μας, που μας βλέπουν ως ιδιαίτερα παιδιά, τα οποία δεν έχουν τις ικανότητες να μπουν σε πανεπιστήμια και παιδιά, τα οποία κατά τη διάρκεια των εξετάσεων είναι και πιο ευνοούμενα από όλα τα υπόλοιπα επειδή τα λένε προφορικά.

Όταν έμαθαν οι καθηγητές μου ότι με πήραν στη Βουλή, πρώτη τους αντίδραση ήταν να μου πούν «καλά, συγνώμη εσύ που γράφεις κάπως χάλια, σε πήραν»; Ένοιωσα πολύ άσχημα γι' αυτό, αλλά μπορώ να πω ότι δικαιώθηκα, γιατί ως τότε δεν με είχαν για ένα ουσιαστικό μαθητή, ενώ τώρα με βλέπουν κάπως διαφορετικά.

Κάποιο άλλο θέμα που θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι δεν έχουν όλες, ίσως, τις απαραίτητες γνώσεις αλλά και τα απαραίτητα στοιχεία για να διδάσκουν. Ίσως να τα ξέρουν, αλλά να μην μπορούν να τα μεταδώσουν στα παιδιά και να μην γίνονται κατανοητοί από μας. Υπάρχουν και καθηγητές στο δικό μου σχολείο, οι οποίοι έχουν ψυχολογικά προβλήματα και, πολλές φορές, ξεσπούν πάνω μας. Θα έπρεπε, λοιπόν, κατ'εμέ, να γίνονται πάρα πολλά σεμινάρια, ώστε να μαθαίνουν οι ίδιοι οι καθηγητές και να καλυτερεύουν και να μπορούν να μας τα πουν όπως πρέπει, για να τα μαθαίνουμε, αλλά και να παρακολουθούνται από ψυχολόγους και από ειδικούς παιδαγωγούς, έτσι ώστε να μην ξεσπούν πάνω μας ή αν έχουν κάποια προβλήματα, να μην είναι σε αίθουσα.

Ένα άλλο που παρατήρησα εγώ, όπως και πολλά παιδιά, είναι το θέμα της θρησκείας. Εγώ πιστεύω ότι, ανάλογα με τον καθηγητή, παίζει και η θρησκεία το ρόλο της, γιατί σου διδάσκουν τις θρησκείες με το δικό του τρόπο ο καθένας και, πολλές φορές, ακούγονται όλες οι θρησκείες και σε αφήνουν να διαλέξεις. Αυτό που θα ήθελα εγώ απλά να πω είναι ότι, σε αυτή την περίπτωση, ο κάθε μαθητής θα πρέπει να μπορεί να πει ότι «εγώ, όχι επειδή είμαι μουσουλμάνος, δεν θα παρακολουθήσω το μάθημα», αλλά «επειδή ο ίδιος δεν πιστεύω σε αυτό και θα ήθελα να παρακολουθήσω ένα άλλο ιδιαίτερο μάθημα, όπως την κοινωνιολογία, η οποία δεν υπάρχει σε όλες τις τάξεις».

Επίσης, μαθήματα αρκετά πρακτικά, όπως η οικιακή οικονομία, διδάσκονται βάση ενός βιβλίου και δεν έχουμε ούτε ιδιαίτερους χώρους ούτε κάνουμε κάποια σεμινάρια, για να μάθουμε να μαγειρεύουμε εμείς οι γυναίκες, για παράδειγμα, που δεν ξέρουμε, γιατί κάνουμε οικογένεια χωρίς να ξέρουμε να μαγειρεύουμε. Υπάρχουν τέτοια μαθήματα στο σχολείο που δεν τα αξιοποιούμε κατάλληλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Ν. Αχαΐας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κουτλαγκας Κωνσταντίνος από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ- ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αν μου επιτρέψετε, όταν ο Πρόεδρος παίρνει το λόγο, κατεβαίνει και παίρνει τη θέση ενός άλλου συναδέλφου, αλλά δεν πειράζει, για την οικονομία του χρόνου, θα τα πείτε από εδώ.

ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σήμερα εδώ όχι για να αναφερθούμε μόνο σε προβλήματα τα οποία ήδη υπάρχουν και ακούγονται ξανά και ξανά, αλλά και για να δούμε, αν οι λύσεις που εμείς προτείνουμε, είναι εφικτές. Τα προβλήματα αναπτύσσονται μέσω της προσπάθειας να αναπτυχθεί το μορφωτικό επίπεδο της χώρας μας. Πως, όμως, μπορεί να είναι κάτι τέτοιο εφικτό από τη στιγμή που το σχολείο δεν υποστηρίζει όσο θα έπρεπε τα ήθη και τα έθιμα της χώρας και δεν επιτρέπει στο μαθητή να δείξει την πρωτοπορία της σκέψης του, παρά τον έχουν κλεισμένο σε ένα πλαίσιο που λέει ότι αυτά υπάρχουν και αυτά πρέπει να μαθευτούν. Δεν υπάρχει ευελιξία σε άλλους τομείς, όπως οι τέχνες και αναφέρομαι στη μουσική και τα τεχνικά, παρά μόνον κάποια μαθήματα που έχουν την εντύπωση ότι τους υποστηρίζουν αλλά κατά την γνώμη μου όχι σωστά και όχι όσο θα έπρεπε. Αυτό ξεκινά από τη μονιμότητα των καθηγητών στα σχολεία, που τους καθησυχάζει και, πολλές φορές, τους μετατρέπει σε αδιάφορους ανθρώπους για το τι συμβαίνει μέσα στην τάξη και για το τι μαθαίνουν οι μαθητές μέσα από αυτό το μάθημα.

Ξεκινώντας από το δημοτικό και έχοντας κάποιες γνώσεις μουσικής, θέλησα να πάρω μέρος σε κάποιους διαγωνισμούς. Οι ευκαιρίες αυτές δεν μου δόθηκαν, γιατί η άποψη της κυρίας διευθύντριας ήταν πως απαγορεύεται ο μαθητής να χάνει μαθήματα, απαγορεύεται να λείπει από την τάξη. Αυτό με στενοχώρησε, γιατί το να γυρίζω κάθε απόγευμα στο σπίτι και να διαβάζω μόνο μαθηματικά, γλώσσα και να λύνω κάποιες ασκήσεις, οι οποίες, τότε, δεν καταλάβαινα στο που θα μπορούσαν να μου χρησιμεύσουν, με έκανε να νοιώθω πολύ άσχημα. Έφτασα στο γυμνάσιο και ασχολήθηκα με τους διαγωνισμούς που ήθελα και, φυσικά, επειδή το θέλησα εγώ και επειδή το ζήτησα. Δεν ερωτήθηκα ποτέ αν θα ήθελα να το κάνω. Θέλω να καταλήξω ότι το σχολείο δεν ψάχνει να βρει αν οι μαθητές έχουν κάποια άλλα ενδιαφέροντα παρά είναι κλεισμένοι σε ένα κουβούκλιο, θα έλεγα, το οποίο περιτριγυρίζεται από φυσική, αρχαία, μαθηματικά, γλώσσα. Είμαι ευχαριστημένος εδώ που έχω φτάσει, αλλά είμαι ευχαριστημένος εδώ που έχω φτάσει με τη δική μου

προσπάθεια και οι καθηγητές δεν με υποστήριξαν όσο θα έπρεπε. Δεν επιδιώκω την άρση της μονιμότητας, αλλά ίσως είναι καλό να συμβεί, γιατί έτσι, κάποιιοι θα φοβηθούν και θα αρχίσουν να ενδιαφέρονται περισσότερο και ως προς το μάθημα που κάνουν, αλλά και ως προς το μαθητή και τα ενδιαφέροντά του. Θα ήμουν ευχαριστημένος, αν και άλλα παιδιά από τα σχολεία περιφέρειας ή κέντρου μπορέσουν να αναπτύξουν τις γνώσεις τους και τον ορίζοντα τους μέσα από κάποιες δραστηριότητες, οι οποίες, όμως, δεν θα είναι ψαγμένες από τους ίδιους τους μαθητές, αλλά θα δίνονται οι ευκαιρίες και από τους καθηγητές. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ- ΤΣΑΡΟΥΧΑ(Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μιχαήλ Κριθαρίδης από την Χαλκιδική.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΘΑΡΙΔΗΣ (Ν. Χαλκιδικής): Η παιδεία αποτελεί μοχλό ανάπτυξης κάθε κράτους, ανάπτυξης όχι μόνον πολιτισμικής αλλά κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής. Στη χώρα μας, τη χώρα που γέννησε τη δημοκρατία, τον πολιτισμό και την παιδεία, στη χώρα που δίδαξαν ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης σήμερα δυστυχώς έχουμε φτάσει στο σημείο της απαξίας και της απέχθειας στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Χρόνια τώρα, ακούμε για μεταρρυθμίσεις στον χώρο της παιδείας, για ριζικές αλλαγές και όμως συνεχίζουμε να αντικρίζουμε ένα υπό κατάρρευση εκπαιδευτικό σύστημα. Ένα σύστημα που βυθίζεται συνεχώς μέσα σε φευτικές υποσχέσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων.

Η παιδεία, λοιπόν, χρειάζεται μία ριζική αλλαγή, χρειάζεται μία αναγέννηση, ξεκινώντας, πρώτα – πρώτα, από το μη παραγκωνισμό της στο «συρτάρι του περίμενε». Είναι απαράδεκτο η παιδεία να χρηματοδοτείται με μόλις 3% , ενώ, από την άλλη, να διατίθενται διπλάσια και πενταπλάσια ποσά σε οπτικά συστήματα και χημικά. Επίσης, είναι απαράδεκτο να κάνουμε μαθήματα μέσα σε κοντέινερ, σε καταστήματα και σε τάξεις που, ως προς την πενιχρότητα του μεγέθους τους, θυμίζουν ποντικότρυπες και, από την άλλη, να χρυσοπληρώνουμε τα βουλευτικά γραφεία.

Όσον αφορά τώρα στα σχολικά βιβλία και μαθήματα, πρέπει να στοχεύσουμε όλοι μαζί σε μία πιο ουσιαστική παιδεία για τους μαθητές, αφαιρώντας από τη διδακτέα ύλη μαθήματα που δεν έχουν καμία αξία να διδαχθούν, που δεν προσφέρουν τίποτα στους μαθητές και αυτοί τα αποστηθίζουν μονάχα για να τα γράψουν στις εξετάσεις, είτε αυτές είναι πανελλαδικές, είτε αυτές είναι ενδοσχολικές. Χρειάζεται η θεσμοθέτηση περισσότερων ωρών διδασχής έκθεσης και γεωγραφίας. Τα αγγλικά και η πληροφορική θα πρέπει να ενσωματωθούν σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με την καθιέρωση ενός διώρου, το οποίο θα ισχύει μετά το πέρας του καθημερινού επταώρου και στο οποίο θα εργάζονται όλοι οι καθηγητές που μέχρι πρότινος εργάζονταν στα φροντιστήρια, κάνοντας ουσιαστική δουλειά με τους μαθητές ως προς τη διδαχή ξένης γλώσσας και πληροφορικής.

Όσον αφορά στους καθηγητές, θα πρέπει να ελέγχονται από μία επιτροπή που θα συσταθεί από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και ο σκοπός της θα είναι ο έλεγχος της ικανότητας μετάδοσης γνώσεων, της ικανότητας επικοινωνίας και δημοκρατικότητας των καθηγητών.

Στην παιδεία, λοιπόν, χρειαζόμαστε σαρωτικές αλλαγές. Οι σωστές αποφάσεις, όμως, πρέπει να παρθούν με ορθολογικές επιλογές και όχι με επιλογές που υπάγονται σε πολιτικές σκοπιμότητες ή πιέσεις, ασκούμενες από διαδηλωτές ή καταληψίες. Ας αλλάξουμε, σήμερα κιόλας, τη νοοτροπία της πολιτικής μας ελίτ, ώστε να αναθεωρήσει, επιτέλους, τη στάση της απέναντι σ' εμάς τους νέους και απέναντι στην παιδεία μας. Ας το κάνουμε σήμερα, τώρα, για εμάς και τα παιδιά μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αλεξίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ (Ν. Ιωαννίνων): Κύριοι Βουλευτές, κύριοι καθηγητές, παιδιά, δεν θα μας ονομάσω Έφηβος Βουλευτής, γιατί ως παιδιά μπορούμε να προσφέρουμε πολύ περισσότερα στην κοινωνία.

Αν με ρωτήσετε τι είναι το σχολείο, θα σας πω ότι είναι ένα εξεταστικό κέντρο, το οποίο ωθεί τους μαθητές στην παραπαιδεία και το διάλειμμα. Τίποτε άλλο δεν είναι. Πρέπει να αλλάξουν άμεσα τα σχολικά βιβλία, να μειωθεί η ύλη και να αλλάξει ο τρόπος αξιολόγησης των μαθητών, έτσι ώστε να αναπτύσσεται η κριτική τους ικανότητα και να μπορούν να βγουν στην επιφάνεια οι ιδιαίτερες δεξιότητές τους. Για να γίνει αυτό, όμως, υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις, για τις οποίες δεν υπάρχει η πολιτική βούληση, ώστε να γίνουν πράξη. Χρειάζονται καταρτισμένοι καθηγητές, με όρεξη για δουλειά, με γνώσεις και εκπαιδευτικές ικανότητες, που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής.

Μια άλλη προϋπόθεση είναι η αύξηση του προϋπολογισμού για την παιδεία και την επιστημονική έρευνα, καθώς είναι η κινητήριος δύναμη των αλλαγών και της ανάπτυξης, πέρα από τη βούληση και την αποφασιστικότητα. Έχει γίνει «καραμέλα» στα στόματα πολλών διευθυντών σχολείων και της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης γενικά, ότι δεν έχουμε χρήματα. Θέλουμε να κάνουμε μια δραστηριότητα στο σχολείο και η πρώτη απάντηση είναι «δεν υπάρχουν πόροι». Αναγκαζόμαστε κι εμείς να ψάχνουμε για χορηγίες αλλού. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Φέτος, στο σχολείο μας, κάναμε μια ταινία μικρού μήκους. Προσπαθήσαμε να βρούμε χορηγούς, πρώτα απ' όλα από τη Νομαρχία, η οποία με μεγάλη δυσκολία δέχτηκε να μας δώσει κάποια λεφτά, και από ιδιώτες, για παράδειγμα μια τράπεζα. Νομίζω ότι αυτό είναι ντροπή, το λιγότερο.

Επίσης, πιστεύω ότι το λύκειο θα πρέπει να είναι τριετές και υποχρεωτικό, να προσφέρει στους μαθητές τις απαραίτητες γνώσεις γενικής παιδείας και να είναι πλήρως αποδεδειγμένο από την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο, την οποία θα αναλαμβάνει το κάθε ίδρυμα, με εξετάσεις σε συγκεκριμένα μαθήματα για κάθε σχολή.

Ένα άλλο θέμα είναι αυτό των Θρησκευτικών, το οποίο πιστεύω ότι αφορά όλη την κοινωνία και είναι σημάδι ανάπτυξης, καθώς αυτό που συμβαίνει στα σχολεία σήμερα δεν ξέρω πώς να το χαρακτηρίσω. Όπως μπορεί να μας πει και ο κ. Μπαμπινιώτης, η ελληνική γλώσσα είναι από τις πιο πλούσιες που υπάρχουν, αλλά δυσκολεύομαι να βρω μια λέξη. Το μάθημα των Θρησκευτικών είναι υποχρεωτικό, ενώ της Πληροφορικής, που κινεί σήμερα τον πλανήτη, είναι επιλογής και σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Πιστεύω ότι θα πρέπει να καταργηθεί η πρωινή προσευχή, καθώς δεν προσφέρει τίποτα, όπως και ο υποχρεωτικός εκκλησιασμός των μαθητών σε τακτά χρονικά διαστήματα. Θα μπορούσαν να γίνουν κάποιες άλλες δραστηριότητες, πολύ πιο χρήσιμες για τους μαθητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Βακάλης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα αναφερθώ περισσότερο στο οικονομικό ζήτημα της παιδείας, με τη διπλή έννοιά του, πρώτον, όσον αφορά στο εκπαιδευτικό σύστημα σε κρατικό επίπεδο και, δεύτερον, σε επίπεδο μόρφωσης μέσω του καθημερινού βίου. Ιδίως τώρα, που η παγκόσμια οικονομία και κατ'επέκταση η κοινωνία κλονίζεται από το απρόσμενο «τσουνάμι» της οικονομικής κρίσης, η παιδεία, δυστυχώς, βρίσκεται σε χειρότερη και δεύτερη μοίρα. Είναι προφανής η αυξανόμενη αδυναμία της οικογένειας να διαθέσει χρήματα για την αγορά απαραίτητων σχολικών ειδών, αλλά και για τη διεύρυνση των οριζόντων σε εξωσχολικό επίπεδο.

Προτείνω, λοιπόν, μια ειδική συνεργασία κράτους και εταιρειών, σχολικού και εξωσχολικού ενδιαφέροντος, με στόχο τη δημιουργία εξειδικευμένων προσφορών και εκπαιδύσεων, για τους μαθητές και τους φοιτητές. Επίσης, ενδεικτικά, προτείνω την οικονομική στήριξη των ασθενέστερων οικογενειών, μέσω ειδικών επιδομάτων, χωρίς να φτάνουν στο όριο του λαϊκισμού, φυσικά, τα οποία θα αποσκοπούν σε έξοδα παιδείας.

Τέλος, θέλω να αναλογιστείτε τους προγόνους μας, από τον Σωκράτη και τον Πλάτωνα μέχρι τον Αθανάσιο Διάκο και τον Καραϊσκάκη, οι οποίοι, είτε μέσω της φιλοσοφίας είτε μέσω των όπλων, προσπάθησαν να διατηρήσουν και να διευρύνουν την παιδεία των συμπατριωτών τους. Σήμερα, οι Έλληνες Βουλευτές, που είναι ισάξιοι με τους προγόνους τους, θα πρέπει, μέσω των προτάσεων και της ψήφισης νόμων, να βοηθήσουν, ειδικά τώρα, που βρισκόμαστε σε δύσκολη οικονομική συγκυρία, την οικογένεια, που είναι το πρωταρχικό συστατικό της κοινωνίας, όπως λέει ο Αριστοτέλης, ώστε να έχει μια σχετική οικονομική άνεση για να ασχοληθεί πραγματικά με την παιδεία και να συμβάλει, ώστε η ελληνική παιδεία και οι σύγχρονοι Έλληνες να φωτίσουν και πάλι την παγκόσμια κοινότητα.

Ελπίζω, κύριε Μπαμπινιώτη, αυτή η Ειδική Επιτροπή για την αναθεώρηση της παιδείας να φέρει πραγματικά αποτελέσματα, όχι μόνο στο οικονομικό ζήτημα της παιδείας, αλλά και στην ουσία της παιδείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Θανάπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Αρκαδίας): Θα αναφερθώ περισσότερο στον όρο «παιδεία». Παιδεία, σύμφωνα και με εγκυκλοπαιδικούς όρους και με την προσωπική μου άποψη, δεν είναι μόνον το σχολείο. Σε αυτόν τον όρο περιέχονται και οι έννοιες του σεβασμού, της αγωγής, της πνευματικής καλλιέργειας και της ανατροφής, φυσικά όπως και πολλές άλλες. Αυτό σημαίνει ότι δεν παίρνουμε μόνο θεωρητικές γνώσεις, αλλά και πρακτικές, δηλαδή, παίρνουμε γνώσεις για τη ζωή και μαθαίνουμε να ζούμε με αξίες και ιδανικά.

Φυσικά, όλα αυτά ξεκινούν από την οικογένεια και το σχολείο. Συνεπώς, όλα όσα ανέφερα πριν περιέχονται και εξαρτώνται από αυτά. Από εκεί, μαθαίνουμε να σεβόμαστε τους ίδιους τους ανθρώπους, τα ζώα, τα φυτά και γενικότερα το ίδιο το περιβάλλον, φυσικό και ανθρωπινό. Κοινωνικά προβλήματα, όπως είναι η ανισότητα ή ο ρατσισμός, μπορούν να λυθούν μόνο μέσω της παιδείας και της γενικότερης ενημέρωσης. Οι μαθητές πρέπει να ενημερώνονται και να γνωρίζουν κάποια πράγματα, να γνωρίζουν για το άλλο φύλο, για την ισότητα, για τους άλλους λαούς, τις άλλες θρησκείες. Πρέπει να μαθαίνουν τα πάντα, για να μπορούν να αναφερθούν σ' αυτά.

Ένας άλλος τομέας της παιδείας είναι ο αθλητισμός και η μουσική, τα οποία, για μένα, έχουν τον ίδιο ρόλο στη ζωή. Ο αθλητισμός προσφέρει υγιές σώμα και η μουσική προσφέρει γαλήνη και ψυχική ηρεμία. Πιστεύω, μια και αυτά είναι ένας τρόπος έκφρασης για κάθε άνθρωπο, ότι δεν πρέπει να τα απορρίπτουμε και ότι πρέπει να συμμετέχει ενεργά κάθε ένας από μας, μικρός ή μεγάλος, σε τέτοιες δραστηριότητες.

Καταλήγω στο ότι, για μια καλύτερη παιδεία, πρέπει να μάθουμε να αγαπάμε και, προπαντός, να μάθουμε να παλεύουμε με την ψυχή μας γι' αυτές τις αξίες και τα ιδανικά. Ίσως, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να κερδίσουμε και όχι οι τυπικές και άχρηστες διαδικασίες που, ουσιαστικά, δεν έχουν νόημα.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε άλλα θέματα, αλλά, δυστυχώς, ο χρόνος δεν είναι επαρκής. Όμως, αν είμαστε όλοι σωστοί απέναντι στην κοινωνία και δεν κοιτάζουμε μόνον το προσωπικό μας συμφέρον, θα φτάσουμε στον τελικό μας προορισμό και στόχο, ο οποίος είναι ένας: Καλύτερη, ολοκληρωμένη και πολύπλευρη παιδεία.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που είπε ένας συμμαθητής μου Έφηβος Βουλευτής, όσον αφορά στη θρησκεία. Είπε ότι πάλεψαν πολλοί για την Ελλάδα και το χριστιανισμό. Διαφωνώ μ' αυτό. Πολλοί σπουδαίοι άνθρωποι, που πάλεψαν για την Ελλάδα, όπως ο Κλεισθένης, που στα τέλη του 6^{ου} αιώνα έφερε τη δημοκρατία, ο Περικλής ή ο Λεωνίδας με τους τριακόσιους, που θυσιάστηκαν για την ελευθερία μας, δεν είχαν καμία σχέση με το χριστιανισμό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αργυροπούλου Μερόπη από τη Β΄ Αθήνας.

ΜΕΡΟΠΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Β΄ Αθήνας): Εκπροσωπώ το Βαρβάκειο Λύκειο. Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί μου συμμαθητές, όλοι έχουμε δαπανήσει έντεκα μαθητικά χρόνια μέσα σε ένα στείρο εκπαιδευτικό σύστημα, με ασαφείς στόχους, το οποίο χαρακτηρίζεται από έλλειψη φαντασίας και δημιουργικότητας, που άμεσα χρήζει βελτίωσης, αν όχι πλήρους αντικατάστασης.

Όπως διάβασα στη νέα Σύνοψη Κειμένων, αναφέρονται κάποιες προτάσεις - λύσεις για την αντιμετώπιση του ζητήματος του επαγγελματικού προσανατολισμού, όπως η δημιουργία τεστ, στα οποία κάθε μαθητής θα καλείται να απαντά, προκειμένου να εμφανιστούν τα στοιχεία εκείνα του εγώ του, τα οποία και θα τον ολοκληρώσουν αργότερα σαν προσωπικότητα στην αγορά εργασίας. Επίσης, αναφέρεται η δυνατότητα οργανωμένων επισκέψεων μαθητών σε πραγματικούς χώρους εργασίας, οι οποίοι θα βλέπουν στην πράξη να εξελίσσεται η διαδικασία παραγωγής έργου.

Θα ήθελα, όμως, να επισημάνω κάποιες επιπλέον προτάσεις μέσα από ένα πλαίσιο δράσεων, που θα χαρακτηρίζουν το μάθημα του επαγγελματικού προσανατολισμού, ώστε, μέσω κομβικών αποφάσεων, οι μαθητές να οδηγούνται στην επιλογή επαγγέλματος που, αφενός, θα ανακαλύπτει και θα αναδεικνύει τα έμφυτα ταλέντα τους, αφετέρου, θα συνάδει με την προσωπικότητα και τις προσδοκίες τους, ενώ, παράλληλα, θα ελαχιστοποιεί την ανεργία.

Πρώτος κανόνας δράσης είναι η αναλυτική παρουσίαση των επαγγελμαμάτων μέσα στην τάξη και η κατά ομάδες εκπόνηση εργασιών, ώστε να επιτυγχάνεται από τους μαθητές η βαθύτερη κατανόηση των δυσκολιών και των υποχρεώσεων που αυτά προϋποθέτουν.

Δεύτερος κανόνας δράσης είναι η παρουσίαση της κοινωνικής αντίληψης κάθε ειδικότητας, δηλαδή κατά πόσο εκπροσωπείται μέσω Επαγγελματικών Επιμελητηρίων και συναφών επαγγελματικών συντεχνιών. Επίσης, εάν καλύπτεται από κοινωνικές ασφαλίσσεις και αν επηρεάζεται από την ανεξέλεγκτη είσοδο λαθρομεταναστών.

Τρίτος κανόνας δράσης είναι η απόλυτη και κλειστή επικοινωνία. Ένας τύπος συγκοινωνούντων δοχείων μεταξύ Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και Βιομηχανίας. Αυτή η επικοινωνία είναι που θα δώσει, από τη μια μεριά, σαφή προσανατολισμό στη διεξαγόμενη έρευνα στις παραγωγικές σχολές και θα τις στρέψει στο να συμβάλουν στη βελτίωση των προϊόντων και στην αναβάθμιση των λειτουργιών, ενώ, από την άλλη μεριά, θα ρυθμίζει τον αριθμό των εισακτέων στα Πανεπιστήμια και Τ.Ε.Ι., έχοντας, ως τελικό αποτέλεσμα, τη μείωση της ανεργίας.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί μου συμμαθητές, ευελπιστώ ότι οι σκέψεις μου αυτές θα συμπληρώσουν την προσπάθεια για τη μετάβαση από το εκπαιδευτικό σύστημα που ισχύει σήμερα σε ένα άλλο, βελτιωμένο, που θα εξαλείψει τα κενά του υπάρχοντος και θα συμβάλει στη μεγιστοποίηση της παραγωγής, στη μείωση της ανεργίας, στην ανάδειξη επιτυχημένων επαγγελματιών στον τομέα τους και στη γενικότερη ανάπτυξη της χώρας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Λαπατσάνη Μαρία από το Νομό Βοιωτίας.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΠΑΤΣΑΝΗ (Ν. Βοιωτίας): Φίλοι και συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, άκουσα από πολλούς από σας προτάσεις για τη δημιουργία ενός νέου, ποιοτικότερου σχολείου. Θα ήθελα, λοιπόν, να μοιραστώ μαζί σας τις σκέψεις μου σχετικά με αυτό το νέο σχολείο, όπως εγώ το φαντάζομαι.

Οραματίζομαι, λοιπόν, ένα σχολείο πλήρως αποδεσμευμένο από το Πανεπιστήμιο, επανδρωμένο με ψυχολόγους και παιδαγωγούς και όχι καθηγητές - εξεταστές. Ένα σχολείο με ολιγομελή τμήματα, 10 - 15 ατόμων το πολύ, στο οποίο θα επιτυγχάνεται ουσιαστική επικοινωνία μαθητών - καθηγητών και το οποίο θα παρέχει τη δυνατότητα περιγραφικής αξιολόγησης. Ένα σχολείο, το οποίο θα περιορίζει την εργασία του μαθητή εντός αυτού, θα λειτουργεί 8 ώρες ημερησίως, δηλαδή 8.00΄ με 16.00΄ ή 9.00΄ με 17.00΄, και τόσο η παράδοση των μαθημάτων, όσο και η κατ΄ οίκον εργασία, που θα ανατίθεται με τη μορφή εργασιών, θα ολοκληρώνονται επαρκώς μέσα σε αυτό. Οι μαθητές θα έρχονται σε επαφή με ένα ευρύτατο φάσμα μαθημάτων, συμπεριλαμβανομένων καλλιτεχνικών μαθημάτων, κυκλοφοριακής, οικογενειακής, περιβαλλοντολογικής και σεξουαλικής αγωγής, καθώς και αγωγής υγείας, ως ισάξιων, έτσι ώστε να ανιχνεύεται κάθε πιθανή κλίση των μαθητών, αλλά και να αποκτούν γενικές γνώσεις και μια συνολική θεώρηση για τον κόσμο.

Επίσης, θα παρέχεται η δυνατότητα απόκτησης ξενόγλωσσων πτυχίων και πιστοποιητικών χειρισμού Η/Υ σε μικρές ηλικίες, μέσα από το σχολείο. Η ύλη σε όλα τα μαθήματα θα είναι πολύ πιο περιορισμένη, αλλά μέσω της χρήσης βιντεοπροβολέα και ηλεκτρονικών υπολογιστών – που θα υπάρχουν σε κάθε αίθουσα – θα επιτυγχάνεται η ολόπλευρη ενημέρωση των μαθητών, η οποία θα προωθεί την κριτική σκέψη και θα μειώνει την πιθανότητα προπαγάνδας. Σε ό,τι αφορά στις θετικές επιστήμες, θα υπάρχουν πλήρως εξοπλισμένα εργαστήρια, όπου θα πραγματοποιείται τουλάχιστον το ένα στα δύο μαθήματα. Η διαδικασία αυτή θα ολοκληρώνεται στη Γ΄ Γυμνασίου και ύστερα θα γίνεται διαχωρισμός των μαθητών ανάλογα με τις κλίσεις τους, όπως αυτές θα πιστοποιούνται από την περιγραφική αξιολόγησή τους και τη βαθμολογική αξιολόγηση των εργασιών τους. Οι μαθητές θα κατευθύνονται προς τις Θετικές Επιστήμες, τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες, την Καλλιτεχνική και Τεχνική Εκπαίδευση, δηλαδή σε τέσσερα, επιμέρους, ισότιμα Λύκεια. Σε κάθε Λύκειο, θα υπάρχουν τρία με τέσσερα υποχρεωτικά μαθήματα, ανάλογα με την κατεύθυνση, στην οποία έχει προωθηθεί ο κάθε μαθητής, ενώ θα ορίζεται ένας κατώτατος αριθμός μαθημάτων επιλογής, που θα πρέπει να παρακολουθεί. Σε αυτή τη βαθμίδα, ο μαθητής θα μαθαίνει περισσότερο τα μαθήματα που τον ενδιαφέρουν, κυρίως μέσω εργασιών, που θα πραγματοποιούνται τόσο σε ατομικό, όσο και σε ομαδικό επίπεδο. Η αξιολόγηση θα γίνεται

περιγραφικά και βαθμολογικά, ενώ θα έχει και διερευνητικό χαρακτήρα. Επίσης, θα πραγματοποιούνται συχνές επισκέψεις στα αντίστοιχα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και θα διοργανώνονται από το σχολείο συναντήσεις με εργαζόμενους, προκειμένου ο μαθητής να επιλέξει συνειδητά και υπεύθυνα το Ίδρυμα, στο οποίο θα υποβάλλει την αίτησή του μαζί με όλο το υλικό των εργασιών και των αξιολογήσεων του στα χρόνια του Λυκείου.

Κατά την Ανώτατη Εκπαίδευση, πλέον, οι φοιτητές θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως επιστήμονες και όχι ως άβουλα και ανώριμα παιδιά. Όταν κάποιος θα ξεπερνά ένα επιτρεπτό αριθμό χρεωστούμενων μαθημάτων, θα πρέπει να αποβάλλεται, έτσι ώστε να εξαλειφθούν φαινόμενα όπως αυτό του «αιώνιου φοιτητή» ή της υποβολής υπέρογκου αριθμού αιτήσεων σε υψηλόβαθμες Σχολές.

Τέλος, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, όπως προείπε και η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής, η κυρία Αργυροπούλου, θα πρέπει να συνδεθούν στενότερα με την αγορά εργασίας και να λειτουργούν και να εξελίσσονται πουλώντας την έρευνα, που γίνεται μέσα σε αυτά, όπως σε όλα τα προηγμένα κράτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Αναστασίου από τη Γερμανία.

ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Γερμανία): Ζω στη Γερμανία και θέλω να πω ότι η παιδεία εκεί είναι πολύ διαφορετική απ' ό,τι εδώ, στην Ελλάδα. Έχω παρακολουθήσει, για ένα χρόνο, μαθήματα Γυμνασίου στην Ελλάδα και έχω παρατηρήσει ότι τα Αρχαία Ελληνικά είναι υποχρεωτικό μάθημα, ενώ στη Γερμανία είναι μάθημα επιλογής. Όποιος μαθητής θέλει να συνεχίσει στο Λύκειο, αντιμετωπίζει πολύ μεγάλο πρόβλημα, διότι οι καθηγητές δεν προλαβαίνουν να μας μάθουν την ύλη του Λυκείου και - όταν υπάρχουν κενά - και την ύλη του Γυμνασίου.

Θα πρότεινα το μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών να γίνει υποχρεωτικό και στη Γερμανία, διότι τα Νέα Ελληνικά βασίζονται στα Αρχαία Ελληνικά και με αυτό τον τρόπο θα μάθουμε να μιλάμε σωστά ελληνικά και να χρησιμοποιούμε πιο σωστά την ελληνική γλώσσα. Όπως ακούσαμε, η ελληνική γλώσσα είναι από τις πιο πλούσιες, έχει πολλές και ωραίες λέξεις και είναι κρίμα να μην τις χρησιμοποιούμε στον καθημερινό μας λόγο, γι' αυτό θα πρότεινα να γίνει και μια εισαγωγή μαθήματος, το οποίο θα ονομαστεί «Χρήση της Ελληνικής Γλώσσας», έτσι ώστε όλοι οι μαθητές, είτε γνωρίζουν αρχαία ελληνικά είτε όχι, να μπορούν να μιλούν σωστά νέα ελληνικά.

Επίσης, έχω παρατηρήσει ότι στο μάθημα της Ιστορίας, παρότι το βιβλίο καλύπτει μια πολύ μεγάλη χρονική περίοδο, δεν αναφέρεται καθόλου στον Ποντιακό Ελληνισμό, ο οποίος έχει υποφέρει πολύ, όπως η γενοκτονία του και είναι κρίμα να μην ακούγονται αυτά. Ο Ποντιακός Ελληνισμός είχε πολλούς ήρωες, ισάξιους του Κολοκοτρώνη. Αυτό που θα πρέπει να προσέξουμε είναι το να αναφέρονται αυτά τα γεγονότα στα βιβλία της Ιστορίας χωρίς να προκαλούν εθνικισμό ή ρατσισμό προς άλλους λαούς και πολιτισμούς, διότι και εκείνοι έχουν τη δική τους ιστορία και θα πρέπει να δείχνουμε σεβασμό, όπως και τον απαιτούμε.

Το πιο μεγάλο πρόβλημα στη Γερμανία είναι ότι δεν υπάρχει τεχνολογική κατεύθυνση και πολλά άτομα δεν ξέρουν ποια κατεύθυνση να ακολουθήσουν. Να ακολουθήσουν θεωρητική, να ακολουθήσουν θετική, μπορεί, όμως, να μην τους εκφράζει τίποτα από αυτά. Έτσι, μετά, αναγκάζονται να ακολουθήσουν ένα δρόμο, τον οποίο να μην θέλουν και να κάνουν κάποιες δουλειές, οι οποίες δεν θα τους εκφράζουν. Αν κάνεις μια δουλειά που δε σε εκφράζει, δεν αποδίδεις κιόλας. Θα ήθελα, εάν γίνεται, να μπει και η τεχνολογική κατεύθυνση στη Γερμανία, όπως είναι και στην Ελλάδα και αυτά να μην αγνοηθούν, αλλά να τα πάρουν όλοι σοβαρά υπόψη τους. Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευθυμία Καλογερά.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΑ (Ν. Αιτωλοακαρνανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να είμαι περισσότερο προετοιμασμένη και να σας γεμίσω με προτάσεις γεμάτες στολίδια, όμορφες εκφράσεις, αλλά το θεώρησα ανώφελο, γιατί είμαστε όλοι μαθητές και βιώνουμε καθημερινά τα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Θα ήθελα, αρχικά, να συμφωνήσω με τις απόψεις που ακούστηκαν από τους προηγούμενους Βουλευτές, αλλά θα ήθελα να πάμε το θέμα λίγο παραπέρα. Θα ήθελα να ρωτήσω τους υπεύθυνους κατά πόσο και πότε, επιτέλους, αυτά που συζητάμε εδώ και οι απόψεις που ακούγονται, θα γίνουν πραγματικότητα, γιατί τόσα χρόνια, πιστεύω ότι ακούγονται παρόμοιες απόψεις, αλλά δεν υλοποιούνται πάντα.

Δεν θα ήθελα ποτέ να πιστέψω ότι εσείς, που μας ακούτε, τα θεωρείτε όλα αυτά ουτοπικά και θα ήθελα όλοι μας - και οι 358 Βουλευτές - να σκεφτούμε τι μπορούμε να κάνουμε και εμείς, οι ίδιοι, για να υλοποιηθούν αυτά τα πράγματα, γιατί δεν θα πάψω ποτέ να ελπίζω ότι αυτές οι ιδέες δεν θα μείνουν μόνο σε αυτό εδώ το γαλάζιο βιβλιάρκι, αλλά θα γίνουν πραγματικότητα για μια καλύτερη παιδεία. Σας ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Ν. Αρκαδίας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ευάγγελος Καπούσκατζης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΠΟΥΣΚΑΤΖΗΣ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να χαιρετίσω εσάς, τους συνάδελφους Έφηβους Βουλευτές και όλους όσους βρίσκονται εδώ σήμερα. Όπως, λοιπόν, έχουμε αναφερθεί όλοι στο θέμα της παιδείας, είναι κοινά αποδεκτό ότι υπάρχουν ελλείψεις και προβλήματα που είναι ιδιαίτερα εμφανή στη σημερινή εποχή. Για μένα, είναι αρκετά θλιβερό το γεγονός ότι η Ελλάδα, μια χώρα η οποία γέννησε τη Δημοκρατία, μια χώρα η οποία αποτέλεσε κοιλίδα πολιτισμού, έχει υποπέσει σε τέτοια θλιβερή κατάσταση ως προς το σύστημα της παιδείας. Ξέρουμε όλοι ότι τα προβλήματα που υπάρχουν στην παιδεία έχουν αντίκτυπο στην κοινωνική, στην οικονομική και, γενικά, στην πολιτική ζωή του τόπου.

Νομίζω ότι μέσω της πολυγλωμίας, δηλαδή, όταν εισακουστούν όλες οι απόψεις, θα φτάσουμε σε πιο ουσιαστικές και πιο αποτελεσματικές λύσεις. Γι' αυτό, χωρίς να έχω προετοιμαστεί, θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις, τις οποίες θα θεωρούσα πολύ σημαντικές για το νέο εκπαιδευτικό σύστημα. Θα ήθελα να προτείνω για το θεσμό των Πανελληνίων να μειωθεί η ύλη, όπως έχουν πει και πολλοί Έφηβοι Βουλευτές, γιατί είναι απάνθρωπο ένας μαθητής, σε τέτοιο ανταγωνιστικό σύστημα, να διαβάζει νυχθημερόν για την εισαγωγή του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Θα ήθελα, επίσης, να σταθώ στο θέμα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, τον οποίο θεωρώ ανεπαρκή. Πιστεύω ότι πρέπει καταρτισμένοι άνθρωποι να κάνουν αυτό το μάθημα και όχι γυμναστές που δεν ξέρουν την αγορά εργασίας και δεν γνωρίζουν πού να κατευθύνουν τους μαθητές και γι' αυτό κάποιιοι μαθητές επιλέγουν λάθος επαγγέλματα, τα οποία «κουβαλάνε» σε όλη τους την ζωή και είναι δυσχερή.

Επίσης, θα ήθελα να αναφέρω ότι ο θεσμός της *Βουλής των Εφήβων* είναι εδώ για να δώσει νέες και καινοτόμες ιδέες, να δώσει ιδέες που ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και όχι μαγικές λύσεις, που θα κάνουν το ζήτημα της παιδείας, κατευθείαν, το επιθυμητό εκπαιδευτικό σύστημα.

Επίσης, θα ήθελα να σταθώ στην κατάρτιση των καθηγητών και στη σχέση τους με τους μαθητές. Οι καθηγητές πρέπει να είναι φίλοι με τους μαθητές και να μην έχει ο μαθητής το φόβο να μιλήσει στον καθηγητή ή να τον ρωτήσει κάτι. Επίσης, θα ήθελα να πω ότι πρέπει να προβάλλεται η διαφορετικότητα του κάθε πολιτισμού αλλά και της παράδοσής μας, γιατί θεωρώ ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα που έχει μια φανταστική και μεγάλη παράδοση, την οποία πρέπει να τιμάμε και να θυμόμαστε και όχι να ξεχνάμε και να γινόμαστε μέρος της παγκοσμιοποίησης, που κυβερνά όλο τον κόσμο σήμερα.

Θα ήθελα να πω, επίσης, ότι είμαι κατά των καταλήψεων, αλλά καταλαβαίνω και τους μαθητές που κάνουν τις καταλήψεις, γιατί ακόμη και με αυτό το έσχατο μέσο, δε μπορούν να έχουν κάποιο αποτέλεσμα. Προτείνουμε ιδέες, αλλά δεν βλέπουμε κάτι να γίνεται στην πραγματικότητα, δεν βλέπουμε αυτά να γίνονται πράξη. Θέλουμε να γίνει υλοποίηση των ιδεών, γιατί το άγχος, το δικό μου και των Εφήβων Βουλευτών, είναι αυτά που θα πούμε να εισακουστούν στους αρμοδίους και να γίνουν πραγματικότητα, αλλιώς δεν έχει όφελος να μιλάμε θεωρητικά, όπως κάνουμε στο σχολείο, όπου μαθαίνουμε θεωρητικές γνώσεις, χωρίς να ξέρουμε τα πρακτικά, αυτά που βιώνουμε στην καθημερινή μας ζωή.

Επίσης, θα ήθελα να πω και έναν προβληματισμό που έχω, μήπως έχουμε φθάσει σε αυτό το σημείο, γιατί κάποιιοι το θέλουν αυτό. Μήπως οι πολιτικοί θέλουν να υπάρχουν μαθητές και, γενικά, άνθρωποι χωρίς κριτική σκέψη, για να μπορούν να τους κατευθύνουν καλύτερα, για να μπορούν να τους χειραγωγούν, για να μπορούν να λένε κάτι, το οποίο δεν ισχύει και οι άλλοι να το πιστεύουν; Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Ν. Αρκαδίας): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Απέργης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠΕΡΓΗΣ (Α' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κύριοι καθηγητές, χαιρετώ την παρουσία όλων σας εδώ. Αρχικά, θα ήθελα να κάνω λόγο για κάποια προβλήματα, τα οποία υπάρχουν με τους καθηγητές. Όπως προαναφέρθηκε, πολλοί καθηγητές έχουν διάφορα ψυχολογικά προβλήματα ή απαράδεκτη συμπεριφορά απέναντι σε μαθητές. Γνωρίζω, προσωπικά, άτομο, το οποίο γύριζε σπίτι του και έβαζε τα κλάματα, επειδή υπήρχε καθηγητής που έκανε στην τάξη διάφορα και έλεγε διάφορα πράγματα, γεγονός το οποίο είναι απαράδεκτο. Επίσης, υπάρχει έλλειψη καθηγητών. Προσωπικά, πηγαίνω στην κατεύθυνση Τεχνολογική Α', η οποία δεν υπάρχει σε πολλά σχολεία. Δηλαδή, υπάρχουν παιδιά που μου λένε ότι θα ήθελαν να πάνε σε αυτή την κατεύθυνση, αλλά δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι καθηγητές για να σχηματιστεί το τμήμα.

Επιπλέον, θα ήθελα να αναφερθώ στον τρόπο διδασκαλίας των Θρησκευτικών που έγινε και πριν αναφορά. Επειδή είμαι Καθολικός και πηγαίνω σε ένα σχολείο που το έχει ιδρύσει Μοναχικό Τάγμα και κάνουμε και εμείς μάθημα εκεί, είναι τελείως διαφορετικό το μάθημα. Δεν έχουμε ούτε βιβλίο ούτε δίνουμε εξετάσεις. Αυτό που κάνουμε είναι συζήτηση μέσα στην τάξη για διάφορα προβλήματα της καθημερινότητας και τη θέση της Εκκλησίας πάνω σε αυτά. Θα πρότεινα, λοιπόν, να γινόταν κάτι αντίστοιχο και με τους Ορθόδοξους μαθητές. Αντί να έχουν ένα βιβλίο και να μαθαίνουν να «παπαγαλίζουν», για να πάρουν ένα βαθμό στο τέλος, να κάνουν συζήτηση για να λύσουν τα προβλήματά τους και να εκφράσουν τη γνώμη τους.

Ακόμη, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των βάσεων, το οποίο πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό, γιατί έχουν φτάσει στα ύψη. Προσωπικά, θέλω να περάσω στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών και η βάση φέτος είναι 19.356 μόρια, ενώ πέρυσι ήταν 19.090, αύξηση, δηλαδή, κατά 266 μόρια. Επίσης, ένα άλλο παράδειγμα για τις βάσεις. Υπάρχει μαθητής, ο οποίος δεν περνάει εκεί που θέλει με 19.000 μόρια. Δηλαδή, θα πρέπει να φτάσουμε σε σημείο όπου ένα «και» θα μας βγάλει από τη σχολή. Το συγκεκριμένο παιδί θέλει Ιατρική και η χαμηλότερη βάση είναι 19.006 μόρια στην Αλεξανδρούπολη και δεν περνάει.

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι, πλέον, ένα από τα σοβαρά προβλήματα είναι η οικολογική καταστροφή. Στο σχολείο, θα μπορούσε να εισαχθεί μάθημα για τη σωστή διαχείριση νερού και ενέργειας, το οποίο, πιστεύω ότι, είναι σημαντικό, γιατί, πλέον, το περιβάλλον έχει πολύ μεγάλο πρόβλημα και καταστρέφεται και εμείς θα πρέπει να μάθουμε να χειριζόμαστε αυτά τα προβλήματα.

Τέλος, για το μάθημα της Πληροφορικής, καλό θα ήταν να μην σπαταλάμε τα χρήματά μας πηγαίνοντας σε φροντιστήρια, για να αποκτήσουμε ένα δίπλωμα, αλλά το σχολείο να καλύπτει τις βασικές γνώσεις, έτσι ώστε να προετοιμαζόμαστε, για να πάρουμε το πιστοποιητικό χειρισμού των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Δημήτριος Σιούφας).

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό ολοκληρώνεται ο κατάλογος των εγγραφέντων ομιλητών. Καλωσορίζουμε στην Επιτροπή μας τον Πρόεδρο της Βουλής τον κύριο Σιούφα, συνεχιστή αυτής της όμορφης ιδέας της Βουλής των Ελλήνων και με καινοτόμα στοιχεία. Κύριε Πρόεδρε, αν θα θέλατε να χαιρετήσετε τους συναδέλφους Έφηβους Βουλευτές, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Σήμερα, είμαστε εδώ για να ακούσουμε και όχι για να μιλήσουμε εμείς. Είναι η μέρα των παιδιών.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε. Έχει ολοκληρωθεί, λοιπόν, ο κατάλογος των ομιλητών. Θα πραγματοποιηθεί, στη συνέχεια, η κλήρωση για τους δύο Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Αν θέλετε, μπορείτε να τοποθετηθείτε πάνω στις απόψεις και στους προβληματισμούς που κατατέθηκαν από τους συναδέλφους σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μιχαήλ Κριθαρίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΘΑΡΙΔΗΣ (Ν. Χαλκιδικής): Θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα επικαιρότητας κι ενόψει προεκλογικής περιόδου, ζητώ από τους εκπροσώπους των νέων της χώρας, να απαιτήσουν από τις επερχόμενες κυβερνήσεις να πάψει η υποχρηματοδότηση της Παιδείας. Είναι απαράδεκτο το 3,02% για τη χώρα μας. Στην Ευρώπη, σε όλα τα άλλα Ευρωπαϊκά κράτη, η χρηματοδότηση της Παιδείας είναι τουλάχιστον 5,5% και υπάρχουν και κράτη τα οποία έχουν και 12% στον προϋπολογισμό τους. Γι' αυτό, λοιπόν, καλώ όλες τις νέες και τους νέους της χώρας και όλους τους πολίτες, πριν δώσουν την ψήφο τους, να απαιτήσουν κάποια πράγματα από τους πολιτικούς και να ψηφίσουν ανθρώπους που αγαπούν πραγματικά την Ελλάδα και που πραγματικά θα κάνουν κάτι για τη χώρα και που θα φέρουν την Ελλάδα στην ακμή της.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Βακάλης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Έχω να θέσω δύο ερωτήματα. Είπατε ότι η δαπάνη για την Παιδεία είναι 3,02%. Η επίσημη θέση, βέβαια, είναι ότι αυτό το 5%, το οποίο υποστηρίζεται πως δαπανάται για την Παιδεία, συμπληρώνεται αυτό το «2, κάτι» που μένει, από εισροές άλλων υπουργείων που σχετίζονται με την Παιδεία. Θα ήθελα να ρωτήσω, αυτό το νέο σύστημα που προωθούν οι καθηγητές, όπως ο κ. Μπαμπινιώτης και οι σύμβουλοί του, τι θα προβλέπει γι' αυτή τη χρηματοδότηση; Θα αυξηθεί, θα παραμείνει το ίδιο ή θα υπάρξει κάποιο διαφορετικό σύστημα; Ενόψει εκλογών, το κάθε κόμμα υπόσχεται διάφορα για τον τομέα της Παιδείας. Θα ήθελα να ρωτήσω, αν αυτές οι προτάσεις συγκλίνουν ή συμπορεύονται με την αναθεώρηση της Παιδείας, που προσπαθούν να κάνουν οι καθηγητές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Θανόπουλος.

ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Ν. Αρκαδίας): Θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για το περιβάλλον. Οδηγούμαστε σε ένα σημείο καταστροφικό για μας και πρέπει, επιτέλους, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να αρχίσουμε να ενδιαφερόμαστε για το περιβάλλον, γιατί αφορά τις ζωές όλων μας. Αρχικά, θα αναφερθώ στα γεγονότα της 20^{ης} Αυγούστου, που κάθε χρόνο αυτή την περίοδο καίγονται τα δάση μας. Δεν έχει μείνει τίποτα. Το λίγο πράσινο που υπάρχει στην Αθήνα κάηκε προ δεκαπέντε ημερών και κανείς δεν ενδιαφέρθηκε γι' αυτό και κανείς δεν έκανε κάτι. Πλήρης αδιαφορία από εμάς, από τους πολιτικούς, από όλους. Άκουσα δικαιολογίες, όπως ότι ο αέρας ήταν πολύ δυνατός και ότι δεν μπορέσαμε να έχουμε τα απαραίτητα μέσα κατάσβεσης και άλλα τα οποία δε μπορώ να εκλάβω ως σοβαρές δικαιολογίες. Ζω στην επαρχία και φροντίζω να έχω καλή σχέση με το περιβάλλον. Άλλοι φίλοι και γνωστοί που διαμένουν και αυτοί στην επαρχία δεν κάνουν βασικά και απλά πράγματα, όπως το να πετάξουν το σκουπίδακι στον κάδο που βρίσκεται λίγα μέτρα πιο πέρα, αντί να το πετάξουν στο έδαφος. Αν δεν πάρουμε τις ευθύνες στα χέρια μας και δεν πάρουμε δραστικά μέτρα για το περιβάλλον, θα φτάσουμε σε καταστροφικό σημείο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Κουτλάγκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΛΑΓΚΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής – Α΄ Θεσσαλονίκης): Στηριζόμενος στις απόψεις του συναδέλφου, θα ήθελα να πω ότι συμφωνώ ότι πια δεν υπάρχει πράσινο, αλλά όχι μόνο λόγω των πυρκαγιών, αλλά γιατί το καταστρέφουμε και εμείς οι ίδιοι. Ζω σε μία μεγαλούπολη, τη Θεσσαλονίκη. Πρόσφατα, έγινε η ανάπλαση της νέας παραλίας, η οποία εκτείνεται από το πάρκο του Φωκά μέχρι το Μέγαρο Μουσικής. Πριν την ανάπλαση, ήταν γεμάτη πράσινο. Ίσως όχι τόσο καλοδιατηρημένο, αλλά ήταν πράσινο. Έβλεπα καθημερινά παιδιά να παίζουν. Έγινε όμορφο το μέρος, αλλά το «όμορφο» είναι υποκειμενικό. Αν φωτογραφίζαμε τη νέα παραλία από μακριά, όντως φαίνεται ωραία, με καινούργια φωταγώγηση, με κάποια δέντρα που ισαπέχουν μεταξύ τους, αλλά όταν τη διασχίζεις, είναι γεμάτη τσιμέντο. Όλο το πράσινο έχει χαθεί, δεν υπάρχει τίποτα που να θυμίζει την παλιά παραλία της Θεσσαλονίκης, η οποία ήταν γεμάτη δέντρα, πράσινο, παιδιά που έπαιζαν. Χάθηκε όλο αυτό κι έγινε ένα έργο, το οποίο θεωρείται ένα έργο εκσυγχρονισμού για μια μεγαλούπολη όπως η Θεσσαλονίκη. Παρόμοια έργα έχουν γίνει και σε άλλες χώρες της Ε.Ε, όπως στο Βερολίνο, χωρίς, όμως, να μειώνεται το πράσινο. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει και στη Θεσσαλονίκη χωρίς να χαθεί τόσο πράσινο. Έχω μεγαλώσει στην παραλία της Θεσσαλονίκης και πραγματικά πόνεσα όταν είδα, ότι η ανάπλαση της νέας παραλίας δεν ήταν κάτι καλύτερο, αλλά το τσιμέντωμα του πράσινου που προϋπήρχε. Οπότε, θα συμφωνήσω με τον συνάδελφο που μίλησε πριν, ότι όλοι μας πρέπει να είμαστε ευαισθητοποιημένοι

στα ζητήματα που αφορούν στο περιβάλλον. Ξεκινώντας από το σκουπιδάκι. Υπάρχουν κάδοι, ας μην το πετάξουμε στο δρόμο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική – Μαρία Γεωργιάδη από τη Β΄ Αθήνας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ - ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ (Εισηγήτρια – Β΄ Αθήνας): Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να αναφερθώ στις πυρκαγιές. Θα έλεγα ότι οι περισσότερες πυρκαγιές οφείλονται σε συμφέροντα. Δηλαδή, προέρχονται από ιδιώτες που θέλουν να χτίσουν παράνομα - κάτι που φέτος συνειδητοποιήσα, πολύ περισσότερο. Είμαι κάτοικος Γλυφάδας, είδα τον Υμηττό να καίγεται ολοσχερώς. Είναι απίστευτο το γεγονός ότι κάηκε από άκρη σε άκρη, δεν έμεινε δέντρο. Μετά από τις προηγούμενες πυρκαγιές, είχαν γίνει κάποιες δεινοφυτεύσεις, αλλά τώρα κάηκαν τα πάντα.

Κατά την άποψή μου, αυτό έγινε επειδή ήθελαν να ανοίξουν μια σήραγγα που να συνδέει τη Γλυφάδα με την απέναντι πλευρά, πίσω από τον Υμηττό. Είναι προσωπική μου άποψη, δεν λέω ότι αυτό έγινε. Πραγματικά, μου ήρθε ξαφνικά, όταν είδα τα πάντα να καίγονται και να μη μένει τίποτα.

Πλέον, δεν υπάρχει τίποτα για να τους εμποδίσει να το κάνουν, εκτός από τους ίδιους τους πολίτες και την κατακραυγή του κόσμου, που ελπίζω να γίνει. Μέχρι τότε, ήταν τα δέντρα και τώρα δεν υπάρχει τίποτα. Δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν το μέρος δρυμό όταν δεν υπάρχει ίχνος πρασίνου.

Ο Κωνσταντίνος είπε για την τσιμεντοποίηση. Στη Γλυφάδα, δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου, υπήρχε μια πλατεία, η οποία, μέχρι πριν από μερικά χρόνια, ήταν όλο χαλί. Δηλαδή δεν ήταν ένας χώρος που μπορούσες να περπατήσεις εύκολα, οπότε και δεν είχε αξιοποιηθεί. Ξαφνικά, μας λένε ότι θα το κάνουμε πάρκο. Ξέρετε τι ήταν το πάρκο που κάνανε; Τσιμέντο από άκρη σε άκρη, ένα δέντρο εκεί, ένα δέντρο παραπέρα.

Η Μαρία αναφέρθηκε σε προβλήματα που έχουμε με καθηγητές - άτομα που έχουν ψυχολογικά προβλήματα - και θα ήθελα να αναφερθώ σε πολλές περιπτώσεις, με παραδείγματα, αλλά, λόγω έλλειψης χρόνου, δεν θα το κάνω. Μιλάμε για καθηγητές, τους οποίους προσπαθούν να διώξουν από τα σχολεία, μαζεύοντας υπογραφές και δεν τους αφήνουν. Σας μιλάω για καθηγητές που κάνουν παράδοση και κοιτάζουν τον τοίχο, που χάνεται η σκέψη τους ή είναι αλκοολικοί, που ξέρουμε ότι μέσα στην κούπα καφέ υπάρχει αλκοόλ. Τις έχω ζήσει αυτές τις καταστάσεις και είναι απαράδεκτες.

Τέλος, η Φαίη αναφέρθηκε μήπως τα πράγματα γίνονται έτσι και μήπως η παιδεία είναι έτσι, επειδή έτσι θέλουν να είναι, θέλουν να βγάζουν φερέφωνα – στρατιωτάκια. Ναι, έτσι είναι.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Αλεξίου από τα Ιωάννινα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ (Ν. Ιωαννίνων): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα των σχολείων μας, στο οποίο δεν έγινε μικρή αναφορά. Το θέμα αυτό είναι οι καταλήψεις. Δεν είμαι ούτε κατά, αλλά ούτε και υπέρ των καταλήψεων και αυτό θέλω να σας το εξηγήσω σύντομα.

Δεν είμαι υπέρ, γιατί η κατάληψη ενός δημοσίου κτιρίου είναι το έσχατο μέσο διεκδίκησης, στο οποίο πρέπει να καταφεύγει κάποιος μόνο αν έχει κάνει κάθε άλλη δυνατή ενέργεια. Σαν μαθητές, μπορούμε πρώτα να καταφύγουμε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης - την τηλεόραση, στον Τύπο - να προβάλλουμε στην κοινωνία τα αιτήματά μας - τα οποία τα ξέρει, αλλά όχι αναλυτικά και όπως πραγματικά είναι - να την ενημερώσουν, γιατί μόνο τότε θα την έχουν στο πλευρό μας.

Έπειτα, δεν είμαι υπέρ, εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο γίνονται οι καταλήψεις. Στην πραγματικότητα, δεν γίνονται για να διεκδικήσουμε, αλλά για να κάνουμε «χαβαλέ». Μπαίνουμε στα σχολεία, τα κλείνουμε με ένα λουκέτο ένα βράδυ και μένουν κλειστά για 3 - 4 εβδομάδες. Έτσι είχε γίνει στο δικό μου σχολείο τη χρονιά που μας πέρασε. Το βράδυ, δεν έμεινε κανένας από τους μαθητές μέσα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μπαίνουν εξωσχολικοί, να καταστρέφουν και να έχουμε πολλά προβλήματα όταν άνοιξε ξανά το σχολείο. Όμως, δεν είναι μόνο το πρόβλημα των εξωσχολικών. Αυτό που με στενοχώρησε περισσότερο, ήταν ότι έβλεπα συμμαθητές μου να καταστρέφουν τα θρανία, να ρίχνουν τα κουρτινόξυλα, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος. Δεν υπάρχει εξήγηση γι' αυτό.

Επίσης, μπορώ να πω ότι είμαι υπέρ των καταλήψεων, γιατί η παιδεία έχει πάρα πολλά προβλήματα. Ουσιαστικά, τα σχολεία δεν λειτουργούν, αλλά κανείς δεν ενδιαφέρεται. Πρέπει, κάποια στιγμή, να δει η πολιτεία ότι οι μαθητές - που τους αφορά, άμεσα, το σχολείο - αλλά και όλη η κοινωνία, έχουμε δύναμη. Έχουν φωνή και μπορούν να την υψώσουν. Την έχουμε υψώσει πάρα πολλές φορές και σε πορείες, στις οποίες δεν έχουν γίνει καταστροφές. Απόλυτα ειρηνικές πορείες, στις οποίες έχουμε έρθει κατά πρόσωπο και με την αστυνομία. Τη χρονιά που μας πέρασε, στα Γιάννενα, αυτό έγινε πάρα πολλές φορές.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά γιατί συμβαίνουν όλα αυτά και να βρούμε μια λύση. Γιατί, με κλειστά σχολεία, δεν καταφέρνουμε τίποτα, αλλά και με ανοικτά, έτσι όπως είμαστε αυτή τη στιγμή, δεν καταφέρνουμε τίποτα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Λαπατσάνη από τη Βοιωτία.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΠΑΤΣΑΝΗ (Ν. Βοιωτίας): Εγώ θα πάρω αφορμή από την ομιλία των δύο Προέδρων και της Εισηγήτριάς μας. Ακούγοντας για το πράσινο, το ταυτίζω με τη ζωή, την Ελλάδα, τη ζωντάνια και αμέσως, σε αντιδιαστολή, μου ήρθε η εικόνα του σχολείου μας. Ένα γκρίζο κτήριο, με κάγκελα ανάλογα αυτών των φυλακών, τελείως άχαρο και απωθητικό για τους μαθητές. Όμως, πιστεύω πως αυτό είναι το λιγότερο. Το χειρότερο είναι η νοοτροπία που αντικατοπτρίζεται μέσα από αυτό το κτήριο.

Πλέον, καθηγητές, αλλά και γονείς πιστεύουν πως η εκπαίδευση – παιδεία ταυτίζεται με μια πειθαρχία, όπως την αντιλαμβάνονται εκείνοι. Ακούν τα γέλια των μαθητών στο προαύλιο και θεωρούν ότι, εκείνη τη στιγμή, οι μαθητές παρεκκλίνουν από το εκπαιδευτικό τους έργο.

Κι όμως, η παιδεία, για να είναι ουσιαστική και για να θέλουμε να μορφωνόμαστε, να μην θέλουμε να κάνουμε καταλήψεις για να χάσουμε μάθημα, για να μη θέλουμε να πηγαίνουμε εκδρομές για να χάσουμε μάθημα, αλλά για να μορφωθούμε, θα πρέπει η παιδεία μας να μας κάνει να χαιρόμαστε. Το μάθημα να είναι χαρά για το μαθητή και όχι καταπίεση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας Ευάγγελος Καπούσκατζης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΠΟΥΣΚΑΤΖΗΣ (Επικρατείας): Θα ήθελα να αναφερθώ σύντομα στη συμπεριφορά των νέων. Εγώ πιστεύω ότι γι' αυτή η συμπεριφορά ευθύνεται, κατά πολύ, το σχολείο και η οικογένεια.

Πιστεύω ότι ο καθηγητής δεν είναι μόνον αυτός που θα μεταδώσει τις γνώσεις, αλλά έχει και έναν δεύτερο ρόλο. Να μεταδώσει στο μαθητή αξίες και ιδανικά. Πρέπει να μεταδώσει στο μαθητή τι είναι ηθικό και τι όχι και πώς πρέπει να πράττει.

Οι καταστροφές που γίνονται, οφείλονται κυρίως στα πρότυπα που βλέπουν. Στην τηλεόραση, βλέπουν όλο σκηνές βίας. Δεν τους λείει κανένας ότι αυτό είναι άδικο. Το κάνουν και πολλοί τους χειροκροτούν, τους λένε «κάνατε κάτι καλό» και αυτοί το συνεχίζουν. Δεν βρίσκεται κανείς να τους πει ότι αυτό είναι λάθος και να τους σταματήσει.

Επίσης, στο σχολείο πρέπει να μπου και πρακτικά μαθήματα, γιατί τα θεωρητικά μαθήματα, από μόνα τους, δεν έχουν ανταπόκριση στην πραγματικότητα. Δεν έχουμε κανένα μάθημα για τη μετέπειτα ζωή μας. Όταν βγαίνουμε έξω, στην κοινωνία, είμαστε απροστάτευτοι και πρέπει μόνοι μας να βρούμε κάτι για να μας προστατέψει.

Εγώ θέλω να προτείνω να υπάρξουν μαθήματα που θα μας χρησιμεύσουν στη ζωή μας, π.χ. η διαχείριση των οικονομικών μας. Στο εξωτερικό, έχω μάθει ότι υπάρχουν τέτοια μαθήματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μερóπη Αργυροπούλου από τη Β' Αθήνας.

ΜΕΡΟΠΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ, πάλι, στο θέμα των καταλήψεων. Είμαι κατά της κατάληψης, γιατί θα μπορούσαμε αντί να κλείνουμε τα σχολεία, να γίνουμε ενεργοί πολίτες και να καταλάβουμε ότι ο προσωπικός μας χώρος εξαρτάται και συνεπώς διαμορφώνεται από το δημόσιο χώρο. Θα ήταν καλύτερα, λοιπόν, να βγούμε στους δρόμους και να μαζέψουμε τα σκουπίδια. Να πούμε στους δημάρχους να μην αφήνουν τις φωτιές να πηγαίνουν είκοσι χιλιόμετρα, όπως έγινε το 2007 στην περιοχή Καλυβίων - Λαγονησίου.

Ήθελα να πω, επίσης, ότι η κατάληψη δεν είναι το μέσο με το οποίο οι μαθητές μπορούν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα Επιτροπής): Έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία και οι δευτερολογίες των συναδέλφων.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας στη συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης, Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος *Βουλή των Εφήβων*.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος Βουλή των Εφήβων – Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών): Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ που μου δίνετε το λόγο. Τον ζητώ γιατί δύο από τους Εφήβους Βουλευτές αναφέρθηκαν στη δουλειά που κάνουμε και τι θα γίνει με αυτό και, κυρίως, γιατί στην Επιτροπή μας, που οργανώνει αυτά τα πράγματα, είπαμε φέτος να εστιάσουμε σε συγκεκριμένα θέματα. Εν αντιθέσει προς το παρελθόν, που έρχονταν οι Έφηβοι Βουλευτές και μιλούσαν όλοι για όλα και δεν μπορούσαν να εμβαθύνουν ή να επισημάνουν προβλήματα. Νομίζω ότι δικαιωθήκαμε. Εστιάζοντας στα θέματα, ακούσαμε πολύ χρήσιμες επισημάνσεις. Θέλω να πω ότι όλα αυτά που αναφέρθηκαν, εκτός από κάποιες, ίσως, απόψεις τελείως προσωπικές, είναι αυτά τα οποία έχουμε συζητήσει και απασχολούν ένα θεσμοθετημένο όργανο, όχι την παρέα του Υπουργού, που ιδρύθηκε το 2002 από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., στο οποίο συμμετέχουν τα κόμματα και κυρίως, εκπαιδευτικοί και εκπρόσωποι όλων των Οργανώσεων.

Εκεί, λοιπόν, έχουμε συζητήσει εκτενώς όλα αυτά τα θέματα, τα οποία τίγονται. Διότι, αν θελήσουμε να τα μαζέψουμε όλα αυτά, είναι θέματα που έχουν σχέση με τη διάρθρωση και την ποιότητα του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Δηλαδή, όταν λέει «τι διδασκόμαστε», πάμε στην έννοια του αναλυτικού προγράμματος. Έχουν δίκιο ότι είναι ένα φορτωμένο αναλυτικό πρόγραμμα, το οποίο τους δίνει, συχνά, άχρηστες γνώσεις και δεν μένουν οι βασικές γνώσεις. Επομένως, βλέπετε πώς επισημαίνεται από τους περισσότερους ομιλητές. Θέλουμε να το αντιμετωπίσουμε μαζί με περιορισμό της ύλης.

Επίσης, ελέχθη το θέμα της διδασκαλίας. Αυτό το μοντέλο, ένας διδάσκει, ένας ακούει και μετά αποστηθίζει, δε μπορεί να υπάρξει. Περνάμε, λοιπόν, να εισηγηθούμε τη λεγόμενη «ομαδοσυνεργατική διδασκαλία», δηλαδή, να αναθέτει σε ομάδες μαθητών την επεξεργασία των θεμάτων, ώστε να συμμετέχουν. Στόχος μας είναι να αγαπήσουν οι μαθητές το σχολείο. Δεν θα το αγαπήσουν ποτέ εάν δεν συμμετέχουν στη διαδικασία του σχολείου.

Να ξέρουν τα παιδιά ότι το θέμα των καθηγητών, ως κατάρτιση και ως επιμόρφωση, μας απασχολεί ως κύριο θέμα, όπως και το θέμα της αξιολόγησης. Επίσης, θα ήθελα να ξέρουν ότι η πολιτεία και μάλιστα και οι εκπρόσωποί τους πολιτικοί τα αντιμετωπίζουν αυτά τα θέματα.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε στην Επιτροπή μας τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη, τον οραματιστή και τον πρώτο, ο οποίος εφήρμοσε το Πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων*.

Προχωρούμε στην κλήρωση των Έφηβων Βουλευτών που θα πάρουν το λόγο στην Ολομέλεια.

Σας διευκρινίζω ότι στην κλήρωση αυτή δε συμμετέχουν οι Έφηβοι Βουλευτές από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό, γιατί ο τρόπος συμμετοχής τους θα είναι διαφορετικός.

(Στο σημείο αυτό έγινε η διαδικασία της κλήρωσης. Κληρώθηκαν οι: Μιχαήλ Κριθαρίδης (Νομός Χαλκιδικής) και Σωτήριος Μητσόπουλος (Νομός Πιερίας)).

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εξαντλήθηκε, λοιπόν, ο κατάλογος των ομιλητών και έχουμε ολοκληρώσει τη συζήτηση.

Θα προχωρήσουμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών.

Θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη *Σύνθεση των Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της *Σύνθεσης* αυτής, ως μια βάση για τη συζήτηση των επιμέρους θεμάτων της.

Σας ερωτώ, λοιπόν, αν γίνεται δεκτή, επί της αρχής, η *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, από τη σελίδα 9 μέχρι και τη σελίδα 13.

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται επί της αρχής τη *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σε αυτήν, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές)

Επομένως, γίνεται δεκτή η *Σύνθεση των Κειμένων*, επί της αρχής, ομόφωνα.

Τώρα, εισερχόμαστε στην ψήφιση των επιμέρους Κεφαλαίων. Γίνεται δεκτό το 1^ο Κεφάλαιο, δηλαδή, τα θέματα που αφορούν τα σχολικά μαθήματα, βιβλία και διδακτική μαθημάτων;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1^ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το 1^ο Κεφάλαιο)

Όσοι δε συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1^ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το 1^ο Κεφάλαιο)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 1^{ου} Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το 1^ο Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 2^ο Κεφάλαιο, δηλαδή, τα θέματα που αφορούν στον πολιτισμό, την πολιτιστική κληρονομιά και Καλές Τέχνες στο σχολείο;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 2^ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το 2^ο Κεφάλαιο)

Όσοι δε συμφωνούν, δηλαδή, δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 2^ο Κεφάλαιο, παρακαλούνται να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το 2^ο Κεφάλαιο)

Επομένως, οι αποδεχόμενοι τα θέματα του 2^{ου} Κεφαλαίου είναι οι περισσότεροι. Άρα, το Κεφάλαιο, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της *Σύνθεσης Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Ερωτάται η Επιτροπή αν γίνεται δεκτή στο σύνολό της η *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Επιτροπής.

Όσοι αποδέχονται την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Όσοι δεν αποδέχονται την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι είναι περισσότεροι.

Επομένως, η *Σύνθεση Κειμένων* αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γίνεται δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα και πάλι να σας ευχαριστήσω που συμμετείχατε. Θεωρώ τιμή μου να συμμετέχω και εγώ και να προεδρεύω, παράλληλα και με τον κ. Καρτάλη, εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και με τους δύο συμπροεδρεύσαντες Εφήβους Βουλευτές.

Πρέπει να σας πω ότι η γνώση είναι το μόνο πράγμα το οποίο μας ακολουθεί έως τα γεράματά μας. Η γνώση, η οποία, όμως, είναι αέναη και συνεχής και βέβαια μέσα στα πλαίσια και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό το περιβόητο «δια βίου μάθηση» γίνεται πραγματικότητα αρκεί να το θελήσουμε.

Εύχομαι καλό σχολικό έτος και καλή επιτυχία στο πανεπιστήμιο.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 12.15' λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ